

6/13

jún - červen
2013

ročník 83

Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Hospodinu požičiava,
kto sa zmilúva
nad chudobným.
On mu odplatí
jeho dobrodenie.

Príslovia 19, 17

Rozdávajme bohatstvo,
ktoré máme
od Boha.

Téma čísla
Zdravý a bohatý

Spolu na kolenách za hynúce duše

...alebo ako sa misionári stretli v Račkovej doline

Stano Kráľ

Už niekoľko rokov sa aspoň raz za rok schádzajú misijní pracovníci z celého Slovenska na spoločných stretnutiach. Mohli by sme povedať, že je to misijná konferencia. Nie je však založená na prednáškach a vyučovaní, ale na vzájomnom zdieľaní a modlitbách. Tohoročné stretnutie bolo zvlášť zamerané na modlitby za tých, ktorým chceme zvestovať evanjelium záchrany.

Modlitby a chvály zneli niekoľkokrát denne. Pri chváloch nám slúžili bratia a sestry z Nových Zámkov, Veľkého Krtíša a Bratislav. Predmetom našich modlitieb bolo duchovné zdanie našich zborov, rodiny a neobrátení členovia v rodinách, ľudia a rodiny, ktorým misijne slúžime, ľudia v moci postavení (starostovia, poslanci, politici) a misia v iných krajinách.

Pre každého misijného pracovníka je povzbudením, keď sa stretne s bratmi a sestrami, ktorí zvádzajú rovnaké zápasu a bojujú s podobnými problémami. Vymieňali sme si cenné svedectvá a skúsenosti z misijnej práce, ale aj riešenia problémov a nepochopení, ktoré vznikajú na zborovej úrovni.

Zhodli sme sa v tom, že ako cirkev potrebujeme, aby centrom všetkého diania bol Kristus, a nie predstavy ľudí o živote a o cirkvi. Potrebujeme,

aby medzi nami v zboroch bola rozliata Božia láska, ktorá sa prejavuje budovaním, žehnaním a odpúšťaním, lebo naštrbené vzťahy a neodpušťenie sú chorobou v našej cirkvi. Zdravá cirkev zažíva jednotu, chorá cirkev odmieta tých, ktorí sú názorovo iní. Počas seminárov sme sa mohli zdieľať so skúsenosťami, ktoré v našej službe prežívame. Hovorili sme o zakladaní zborov, rómskej misii, klubovej činnosti a špeciálne o kluboch mamičiek.

Z tohto víkendu sme sa domov vrácali po-

silnení, oddýchnutí a povzbudení. Vďaka Bohu za Jeho milosť, že sme sa mohli zísť a budovať naše povolania, ktoré od Pána máme.

Obsah

Spolu na kolenách za hynúce duše (S. Kráľ)	/2
Zdravý a bohatý? (M. Tobák)	/3
Rozdájajme bohatstvo, ktoré máme od Boha (J. Szőlős)	/4
Blaze chudým v duchu (prel. E. T.)	/5
Boží poklady nevyčísliteľné hodnoty (D. Wilkerson)	/6
Jsem Ti blíže, než si myslíš (prel. E. T.)	/7
Pomôž mi - báseň (J. Kučera)	/8
Proč jsou v Bibli životopisy? (N. Lica)	/9
Když si mladistvú vezmu život (prel. E. T.)	/10
Abys mohol byť užitečný, užitečná	/11
Život navzdory Parkinsonu (prel. E. T.)	/12
Prohlásení Výkonného výboru BJB v ČR	/13
Proč BJB odmítla peníze z tzv. cirkevných restitucií? (M. Kern, J. Gondáš, M. Titéra, T. Mrázek)	/14
Jiný úhel pohľedu (P. Coufal)	/15
Co s peňzi od štátu? (anketa)	/16
Chceme byť nezávislí od štátu? (S. Kráľ)	/17
Evanjelizace ProChrist 2013 (J. Titéra)	/18
Bohatstvo, alebo chudoba? (Doch)	/19
Záruk, alebo... (EP)	/20
Esoterický festival v Praze (L. Hallerová)	
Moje služba na Esoterickém veletrhu (V. Lamr)	
Chata v Račkovej doline vás pozýva	
Letné tábory 2013	
Campfest oslavuje vo velkom (M. Pastrnaková)	
Mládež pre Krista vás pozýva	
Internetové noviny – Křestan Dnes Plzeň	
Prečo evanjelikál rastú (prel. R. T. Čižmár)	
BWA posila pomoc do Ugandy (prel. S. K.)	
Pozvánka – 60. výročí vykonstruovaných procesů s kazateli BJB	
Nabízíme sbírku básní Tomáše Mečkovského	
Sdelení redakce	
Témata príštího vydání	
Křestanství na Veľké Moravě (V. Pospíšil)	
Mistr Jan Hus (V. Pospíšil)	
Jan Hus – báseň (M. Konopnická - 19. storočie)	
(Prel. V. Pospíšil)	

Časopis
Bratské jednoty
baptistov v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor: Jan Titéra.
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ.
Technická redaktorka: Marie Horáčková.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titrová.

Grafická koncepcia časopisu: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súľovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 6/2013: 28. 5. 2013

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 02316919 – MK SR 699/2022

Zdravý a bohatý?

Kto by už len dnes nechcel byť bohatý a zdravý? Myslím si, že na svete nájdeme málo ľudí, ktorí si radšej zvolia chudobu a chorobu ako bohatstvo a zdravie. Téma bohatstva a zdravia patrí dnes k najdiskutovanejším. Internet, televízia a rôzne iné médiá nám ponúkajú nespočetné možnosti ako zarobiť, ako investovať, ako zbohatnúť, pohodlne, priamo z tepla svojich gaučov bez toho, aby sme museli odísť z domu. Reklamy na banky, sporiteľne, rôzne finančné inštitúcie nám všetky radia, aby sme investovali svoje peniaze práve u nich. Rovnako je to aj so zdravím. Reklamy na vitamíny, výživové doplnky, zdravšie jedlo a nápoje, zdravší životný štýl či fitness programy s cvičebnými postupmi... to všetko môžeme nájsť, keď zapneme televízor, otvoríme noviny alebo si pozieme facebook. Toto celé sa netýka len sveta, ale aj veriacich ľudí. Aj my máme svoje túžby a želania a takisto túžime po väčšom majetku a po lepšom zdraví. Avšak vieme, že sa máme riadiť Božím slovom, a preto je tu namieste otázka, čo o majetku a zdraví hovorí Biblia.

Na jednej strane máme v Biblii texty najmä zo Starého zákona, ktoré spájajú poslušnosť Božieho ľudu a následné Božie pozehnanie s rozmnožením majetku. Texty ako napríklad 5M 28, 1 – 14 alebo 3M 26, 3 – 13 priamo hovoria o Božom zaslúbení pre Izraelitov. Toto zaslúbenie obsahovalo príslub rozmnožiť majetok Izraelitov, ak budú dodržiavať zmluvu so svojím Bohom. Ďalej vidíme v Biblii bohatých mužov a Božích oblúbencov ako Abrahám, Izák, Jákob, Šalamún, Jób a všetok ich majetok, ktorý mali a ktorý Boh nepovažoval u nich za chybu alebo hriech. Dokonca čítame, že sám Hospodin dal napríklad Šalamúnovi takýto majetok. Na druhej strane sú v Božom slove texty ako napríklad 1Tim 6, 10, kde čítame o tom, že koreňom všetkého zla je milovanie peňazí alebo tiež v Mat 6, 19 – 21, kde sa hovorí o nezhromažďovaní si pokladov na tejto zemi.

Takisto máme v Biblii texty o zdraví, ako napríklad 1Kor 6, 19 – 20 o tom, že naše telo je chrámom Duha Svätého a 3Jn 1, 2, kde Ján praje Gájovi zdravie a prospech v každej oblasti jeho života. No sú aj texty hovoriace o malom osahu telesného cvičenia alebo texty hovoriace o tom, po čom má túžiť naše srdce, v ktorých nie je zdravie zaradené.

Môžeme teda v Božom slove vidieť rôzne texty dávajúce rôzny dôraz, či už na pozitívnu alebo negatívnu stránku otázky bohatstva a zdravia. Myslím, že je dôležité vnímať vyváženosť názorov Biblie a to, že Božie slovo a skrzes neho sám Boh sa nevyhraňuje voči jednému alebo druhému. Kresťanstvo však v dnešnej dobe má tendenciu zachádzať do extrémov, z ktorých ani jeden nie je správny. Vidíme cirkví a zborov, kde sa káže prosperita, úspech a zdravie ako dôkazy toho, že človek je správny kresťan. Podľa nich, ak nie sme bohatí a zdraví, je to dôkaz o hriechu či o narušenosti vzťahu s Bohom. Druhým extrémom sú kresťania, ktorí sú presvedčení, že kresťan nesmie byť bohatý a má žiť v chudobe, bez telesného cvičenia či starostlivosti o svoje telo. Aj preto je táto téma v dnešnej dobe pre nás veriacich dôležitá, aby sme sa na tej pomyslenej hojdačke nedostávali či už do jedného, alebo druhého extrému.

Myslím si, že na bohatstve, majetku alebo zdraví nie je nič zlé. Dokonca si myslím, že sú to krásne dary od Boha, ktoré dáva Boh a o ktoré sa máme zodpovedne a biblicky starať. Biblický dôraz je však aj v týchto témach jasný pre všetkých. Nie je to samotný majetok, peniaze alebo zdravie, ktoré sú zlé a hriescene. Je to milovanie týchto vecí. Koreňom všetkého zla je milovanie čohokoľvek do tej miery, že nás to začne ovládať. Konkrétna na milovanie peňazí poukáza Ježiš, keď za ním prišiel bohatý mládenec. Ten činil všetko podľa zákona ako správny Žid. Ked' mu však Ježiš povedal, nech predá všetok svoj majetok a rozdá ho chudobným, to už bolo nad jeho sily. Boh skúma srdce človeka a zaujíma ho postoj jeho srdca aj pri pohľade na otázku majetku a zdravia. Problém tohto mládenca neboli majetok, ale to, že sa nebol schopný s ním rozlúčiť. že ho považoval za väčšiu prioritu ako nasledovanie Krista. On nevlastnil majetok, ale majetok vlastnil jeho, a to bol problém. Jedný, komu patríme, je totiž Pán Ježiš Kristus a ničomu inému nesmieme dovoliť ovládať náš život. On si toto miesto nárokuje a nechce, aby sme milovali čokoľvek viac, ako milujeme Jeho. Ak sa začneme viac starať o peniaze ako milovať Boha, ak nám viac bude záležať na telesnom zdraví než na tom duchovnom, vtedy sa dostaneme v otázke majetku a zdravia do hriescnych pozícii. Postavme sa preto k tejto otázke biblicky, zodpovedne a nezachádzajme do extrémov, ktoré vychádzajú z nepochopenia Božieho slova.

Martin Tobák,
kazateľ zboru Nesvady

Rozdávajme bohatstvo, ktoré máme od Boha

(Sk 3, 1 – 10)

Ján Szőllős

Chceli by ste dostať dva milióny? Chcete byť bohatí, alebo keď už ste, tak ešte bohatší? Mať veľa peňazí, môcť si kúpiť, čo chceme, je snom a cielom mnohých ľudí. Na rozdiel od rôznych súťaží, kde účastník musí niečo vedieť, je množstvo rôznych iných televíznych aj netelevíznych súťaží, kde stačí mať šťastie. Časopisy, noviny, film a televízia propagujú bohatstvo a bohatých ľudí. Píšu a ukazujú, čo robia, ako si užívajú bohatstvo, ktoré majú. V mnohých divákoch a čitateloch to vyvoláva závisť a túžbu byť takí istí bohatí ako oni.

Bohatstvo a štastie

Vo viacerých príbehoch bohatých a slávnych ľudí však vidíme, že bohatstvo a peniaze nie sú zárukou šťastia.

Túto starú pravdu nájdeme aj v mnohých rozprávkach. Bohatstvo mocných a slávnych tohto sveta často spočíva v peniazoch, v striebre a zlate a iných pominuteľných veciach, ktoré môžu stratiť svoju cenu.

Spomínam si, že na našich det-ských táborech na Chvojnici aj počas mládežníckeho tábora na Sinci sme v rámci táborovej hry zaviedli aj svoje Chvojnické alebo Sinecké doláre. Každý sa snažil nazhromaždiť ich čo najviac, ale ony mali platnosť len v rámci našej táborovej hry. Niektorým menšíim detom bolo ľahké vysvetliť, že v obchode v dedine si za tie doláre nič nekúpia.

Mnohí ľudia si presne tak zhromaždujú peniaze, za ktoré si môžu niečo kúpiť teraz a tu. Sú ochotní kvôli nim obetovať zdravie, rodinu a aj zabíjať iných ľudí. Sú to však

také isté bezcenné papieriky ako tie táborové peniaze, lebo keď skončí ich život na tejto zemi, tie papieriky, aj bohatstvo, ktoré za ne získali, tu musia nechať. O takomto boháčovi, ktorý sa zameral na rozhojňovanie svojho pozemského majetku, hovorí aj Pán Ježiš Kristus v jednom zo svojich podobenstiev: **Lk 12, 13 – 21:** Ako nazýva Boh tohto človeka? **Blázon!** Kto chce byť bláznom? Asi nikto nie je rád, keď ho tak nazvú. Predsa je veľa takýchto bláznov okolo nás na tomto svete, ktorí celý život zhromaždujú to, čo nemá cenu. Každý z nás by si mal položiť otázku: Nie som aj ja v Božích očiach takým bláznom?

Bohatstvo = hriech?

Samozrejme, ak je niekto bohatý, nemusí to byť v každom prípade zlé. V Písme nájdeme aj príklady bohatých, dokonca veľmi bohatých a mocných ľudí, ako napríklad Abrahám, Jozef, niektorí izraelskí a judskí králi a ďalší, ktorí dokázali svoje bohatstvo dobre využiť. Aj dnes môžeme nájsť príklady bohatých ľudí, ktorým ich bohatstvo umožňuje konáť mnohé dobré veci. Pán Boh

nám môže požehnať majetok a bohatstvo už tu na tejto zemi. Závisí od nás, či ho zneužijeme na to, aby sme ho schovávali a zhromažďovali, alebo kupovali veci len pre seba a svoje pohodlie, alebo či ho využijeme na to, aby sme pomohli ľuďom okolo seba. Aj dnes existujú bohatí ľudia, ktorí to takto robia, lebo vedia, že popri inom aj všetko hmotné bohatstvo majú len ako dar od Pána Boha.

Ako zbohatnúť

My ľudia často strávime mnoho

času a úsilia hľadaním možností ako čo najvhodnejšie uložiť, požičať svoje ušetrené prostriedky, zvelaďať svoje bohatstvo. Zistujeme, z ktorej banky, z akého fondu získame ten najvyšší úrok, zvažujeme jej dôveryhodnosť.

V **Prísloviach 19, 17** čítame: „Hospodinu požičiava, kto sa zmlúva nad chudobným. On mu odplatí jeho dobrodenie.“ Nie je to úžasný výrok Písma, nádherné zaslúbenie? Požičiavame priamo Hospodinu, ukladáme do tej Jeho „banky“, od kiaľ je zaručená návratnosť a vysoký úrok, tým, že pomôžeme núdznym? Písma nám ponúka najbezpečnejší spôsob ukladania pozemského bohatstva. To hovorí inými slovami aj Pán Ježiš vo svojej kázni na vrchu **Mt 6, 19 – 21:** „Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich ani moľ, ani hrdza ne-ničí a kde sa zlodeji nevlamujú a ne-kradnú. Lebo kde je tvor poklad, tam bude aj tvoje srdce.“

Tie poklady, ktoré si zhromaždíme v nebi, nám nikto neukradne ani to nič nezničí.

Zlato, striebro...

Tieto poklady, toto bohatstvo nie je zo zlata a striebra ani z drahých kameňov.

Ten, kto si chce ukladať poklady v nebi, nemusí mať zlato a striebro. Sú to veci alebo skutočnosti, ktoré sa nedajú kúpiť za peniaze. Biblia nám hovorí o niektorých takýchto cennostiach: „Ale kde možno nájsť múdrost a kde je nálezisko rozumnosti?... Nedostať ju za rýdze zlato, ani striebrom nemožno zaplatiť jej cenu. Nedá sa vyuvažiť ófirskej zlatom, ani vzácnym ónyxom a zafírom... (Jób 28, 12 a 15 – 16, 19).

V **Žalme 119, 72** čítame žalmistrovo vyznanie Bohu: „Pre mňa je lepsi zákon Tvojich úst ako tisíce zlata, striebra.“ Zo známej hymny lásky (**1Kor 13, 3**) sa dozvedáme: „A čo by som rozdal všetok svoj majetok i telo si dal spáliť, a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže.“

Každý z nás môže byť a je bohatý na tie veci, ktoré sme dostali od Boha, ktoré sa nedajú kúpiť v obchode. Môžeme rozdávať lásku (napr. tým, že niekomu pomôžeme), úsmev, radosť, múdrost, znalosť Božích zákonov, zvest o možnosti záchrany v Pánovi Ježišovi Kristovi a mnoho iných vecí, ktoré nie je možné získať za zlato, striebro alebo peniaze. Aj v spôsobe zhromažďovania je rozdiel. Tieto cennosti sa ukladajú, zhromažďujú práve tým, že ich rozdávame.

Najväčšie bohatstvo

Viete, ktorá je však najvzácnejšia vec na tomto svete? Je to krv Pána Ježiša Krista preliata za nás, za Teba aj za mňa na golgotskom križi. Apoštol Peter píše vo svojom liste **1Pt 1, 18 – 19:** „*Ved' viete, že zo svojho márneho obcovania, po otcoch zdedeného, vykúpení ste boli nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka, Krista.*“

Za cenu tejto krvi môžeme získať odpustenie hriechov.

Má hodnotu večného života. To je to najväčšie bohatstvo, ktoré môžeme získať na tomto svete a ktoré si môžeme so sebou odniesť aj za hrob.

Už si získal toto bohatstvo? Ak nie, môžeš ho získať hned teraz, ešte dnes, ak vyznáš Pánovi Ježišovi svoje hriechy a prijmeš vierou, že On za ne zaplatil na križi svojím životom.

Mnohí ľudia o tomto bohatstve nevedia, alebo o ňom počuli len málo. Preto po ňom ani netúžia a miesto pravého bohatstva pýtajú len žobrácke almužny, ako chromý pri chrámových dverách. My sme boháči, ktorí máme čo dávať. Peter, z ktorého listu sme citovali, vedel, aké vzácné bohatstvo vlastní. Preto mohol chromému žobrákovi povedať (**Sk 3, 6**): „*Striebra a zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod.*“ Nedal tomu chromému striebro ani zlato, ale dal mu, čo mu nikto nemohol dať, uzdravenie v mene Pána Ježiša a prostredníctvom toho aj vieri v Noho.

V čom sme teda bohatí?

Možno nikto, možno málokto ri spomedzi nás sú bohatí na zlato, striebro, peniaze alebo iné hmotné veci. Ale aj tak sme všetci, ktorí sme uverili v Pána Ježiša, boháči a môžeme rozdávať veci, ktoré sa nedajú kúpiť za peniaze. Môžeme sprostredkovať aj tú najcennejšiu vec – vieri v oslobodzujúcu moc krví Pána Ježiša Krista, dobrú správu o možnosti záchrany a spásy. Nebudme lakovými boháčmi ani v tých hmotných a ani v duchovných veciach, nechcime svoje bohatstvo ukryť pred inými do stodôl, aby ostalo len nám. Nebudme bláznami. Rozdávajme to, čo nám Boh z lásky a zadarmo daroval. Možno to nie je práve dar uzdravovania ako v prípade apoštola Petra, ale každému z nás kristovcov dal Boh určite nejaký dar, ktorým môžeme slúžiť iným a obohacovať Božím bohatstvom ich aj seba.

BLAZE CHUDÝM V DUCHU

„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské“
(Mt 5, 3).

Ježiš zvestuje v tzv. blahoslavenstvích cestu ke štěstí. UKAZUJE nám, jak môžeme vést závidelníhonodný a naplnený život. Mluví o pravém štěstí na zemi, které môže začít zde a nyní. **Osmkrát slibuje Ježiš svým posluchačům blaženosť.** Potom ale pokračuje a hovoří o tom, že tato cesta ke štěstí je dlážděna chudobou, zámutkem, hladem, žízní, tupením a pronásledováním.

Kdo čte toto kázání poprvé, má pocit, že je vše postaveno na hlavu. Lidé si představují pod štěstím bohatství, bezstarostný život, přiměřený životní standard a uznání. Avšak Ježiš rozbíjí tyto představy. Vlastnosti, které jmenuje jako cestu ke štěstí, jsou zkoušenosť, kterým se úzkostlivě vyhýbáme. Kdo z nás chce být chudý, smutný, hladový, žíznivý a posmíváný ostatními? To je přece pravý opak štěstí, nebo ne? Tento zdánlivý rozpor se táhne Ježišovým kázáním jako červená nit. Protože nám nejsou tato Ježišova slova hned jasná, musíme je jednotlivě zkoumat.

Zaměřme se na první blahoslavenství. **Ježišův slib bych formuloval asi takto: Záviděníhodnými jsou ti lidé, kteří jsou si vědomi svých duchovních slabostí, neboť zakusí požehnání Boží vlády.**

Většina lidí mluví spíše o kletbě chudoby než o jejím požehnání. Ježiš to vidí jinak. Tento protiklad je zesílen ještě tím, které slovo pro chudobu se vyskytuje v Ježišově kázání. Není méně člověk, který je chudým jen proto, že má málo k životu. Ne, Ježiš slibuje štěstí těm, kteří jsou zcela nemajetní. Můžeme myslat na chudou vdovu, jejíž celý majetek spočíval ve dvou groších.

Chceme-li Ježiši správně rozumět, musíme přibrat ještě druhé slovo. Slovo „v duchu“ je klíčem k správnému porozumění. Ježiš slibuje pravé štěstí těm, kteří jsou si vědomi své „duchovní chudoby“ a umějí se k tomu postavit. Vždyť chudoba sama o sobě není ničím vznešeným. Chudý nemajetný člověk není také automaticky duchovně chudobným. Může být právě tak pyšný a sobecký ako jeho bohatý soused. Existuje také utajená diktatura slabých, kteří používají svou slabost, aby prosadili svou vůli. Takové chování ještě neučinilo žádného člověka šťastným. Naopak!

Ježiš popisuje slovy „duchovně chudý“ člověka, ktorý si je vědom své slabosti a nemajetnosti, a proto, všechnu svou důvěru buduje na Bohu.

Popisuje člověka, ktorý poznal, že celý jeho život se stal naprosto nemožný, ale u Boha jsou všechny věci možné. Tém, kteří vyznávají svou slabost a závislost na Bohu, tém On svou pomoc neodepře. Ty vezme pod svou ochranu a žehnající panství.

Blahoslavenství duchovně chudých obsahuje hlubokou pravdu o životě; ukazuje, že cesta ke zvládnutí života leží v poznání vlastní bezmocnosti.

Cesta k vítězství vede přiznáním vlastní porážky. Naše blahoslavenství dosvědčuje pravdu: **Kdo chce vést štěstný a naplněný život, musí si být nejprve vědom vlastního nedostatku a prosit o pomoc u správné osoby.** Někdy se jedná o vskutku těžké a nepohodlné cesty. Mnohem snadnější by bylo namluvit něco sobě i druhým a tak se vyhnout pravdě svého života.

Ještě další pravdu obsahuje blahoslavenství duchovní chudoby: **Pravé bohatství nespočívá v majetku.** Názor některých lidí je: lépe být bohatý a zdravý než chudý a nemocný. Ale pravdou je to, že finanční bohatství a zdraví jsou vratkým základem pro štěstí. Podstatným znakem všech materiálních věcí je nestálost.

Není nic materiálního, co by nemohlo být ztraceno, často zcela nečekaně a bez předchozího varování. Při jedné návštěvě nemocného, mi řekl tento muž v slzách: „Tobě se vede dobré, máš práci, krásný dům, milou ženu a rodinu. V příštím okamžiku může být všechno skončeno.“ Není to strašné? **Záviděníhodně šťastný může být ten, kdo má přístup k Božímu požehnání a ten, kdo ví, že i v nejtěžších chvílích je skryt u Boha.**

Toto blahoslavenství nás učí ještě jednu pravdu: Cesta k nezávislosti vede vždy skrze závislost na někom, který je silnější než to, co ohrožuje nás život. **Pravou svobodu prožijeme jen tehdy, kdy se cele svěříme Boží lásce a péči.** Jde o vydání se plně Bohu. **Kdo tak učiní, najde pokoj, bude plně šťastný a bude moci ukazovat také druhým cestu ke štěstí.**

**Die Gemeinde
Př. E.T.**

BOŽÍ POKLADY NEVYČÍSLITLNÉ HODNOTY

David Wilkerson

Bůh se rozhodl, že své cíle zde na Zemi uskuteční prostřednictvím slabých lidí.

Veliký prorok Izajáš byl člověkem jako my ostatní. David, muž podle Božího srdce, byl vraždící cizoložník, který neměl morální právo na žádné z Božích požehnání.

Petr zapřel samého nebeského Pána – zradil Toho, který ho nejvíce miloval. Abraham, otec národů, žil ve lži, když použil svou manželku jako zástavu na zachránění vlastního života. Jákob se spikl proti otci. Adam a Eva přeměnili dokonalou manželskou úmluvu v noční můru. Šalomoun, nejmoudřejší člověk na zemi, udělal jedny z nejhlopnejších věcí v historii lidstva. Josef se posmíval svým bratrům s téměř dětskou radostí – dokud se to neobrátilo proti němu. Jonáš opovrhnuhl Boží milostí k lidem činícím pokání a chtěl vidět celé město v plamenech, aby se vyplnilo jeho proroctví. Lot nabídl své dvě nevinné dcery davu šílených Sodomitů.

Seznam pokračuje dál a dál – lidé, kteří milovali Hospodina a které si Bůh mocně používal, téměř padli kvůli své slabosti. Přesto byl Hospodin stále zde a říkal: „Já jsem tě povolal, Já budu s tebou. Naplním svou vůli bez ohledu na cokoliv.“

Jedním z nejpovzbudivějších veršů v Bibli je 2. Korintským 4,7: „Ten-

to poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.“ Poté Pavel dále popisuje tyto pozemské nádoby – umírající lidé, utrápení, nechápající, pronásledovaní, zdeptaní. Přesto se však nikdy nevzdali. Tito lidé, které si Pán Bůh používá, neustále stěnají pod břemenem svých těl a s úzkostí čekají, až budou oděni do nových.

Hospodin se vysmívá lidské síle. Směje se našim sobeckým snahám o to být dobrí. Nikdy nepoužívá urozené ani mocné, místo toho si používá slabé tohoto světa, aby moudré zahanbil.

„Pohledte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic – aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem“ (1. Korintským 1, 26 – 29).

Pán Bůh dává své nesmírně cenné poklady do pozemských nádob, protože Ho těší dělat nemožné věci.

Prameny:
www.worldchallenge.org

JSEM TI BLÍŽE, NEŽ SI MYSLÍŠ

Velkoplošný plakát upozorňuje na Boha

Toto poselství četli v dubnu řidiči aut na A 46 na výjezdu Holthausen u Düsseldoru na 143 m² velkém plakátě ve výšce 48m. Zde byl umístěn z mezcírkevní iniciativy.

Vedoucí podniku Dieter Kohl předal časopisu „Idea“ tuto zprávu:

„Dálnice s přibližně 155 000 řidiči denně patří k nejvíce frekventovaným v hlavním městě této oblasti. Naše zkušenosti ukazují, že velkoplošné plakáty jsou pro mnohé podnětem, aby si ujasnili svůj vztah k Bohu a jeho slibům.“

Druhý plakát visel na A 5 u Frankfurta, pro květen je naplánován na A 7 v Malsfeldu v Hessensku.

Ročně obdrží iniciativa asi 50 pí-

semních reakcí. Podle Kohla jsou to často děkovné dopisy, ve kterých lidé sdělují, jaké změny plakát způsobil. Plakátová akce je výlučně financována dary. Spolek byl založen v r. 2002. K představenstvu patří evangelická farářka M. Deitenbeck-Goseberg, katolický farář J. Broterman a ředitel „Pomoc dětem“ (Compassion) S. Volke z Marburgu.

Idea 18, E.T.

Pomôž mi myslieť ako Ty,
Pane môj presvätý:
Pokorne seba v obet dať
na kríži Golgoty.

Pomôž mi vravieť ako Ty
lúbezne, v slove sol'.
Áno, či nie vždy povedať,
potešiť, mierniť bôľ.

Pomôž mi konať ako Ty,
prosím Ča, môj Pane.
Lásku niesť dušiam strápeným,
pomôcť im k záchrane.

Ján Kučera:
Veršované odpovede

Proč jsou v Bibli životopisy?

Nick Lica

D. L. Moody jednou řekl: "Bible nám nebyla daná, aby nám přidala znalosti, ale aby měnila naše životy."

Víte, proč máme v Bibli tak mnoho životopisních příběhů? Apoštol Pavel řekl: „I toto jako vše v Písmu, bylo napsáno k našemu naučení, abychom získali vytrvalost a čerpali z toho povzbuzení a naději“ (Rím 15, 4). Bůh nám dal příklady z lidských životů ze tří důvodů:

Za prvé nám byly dány pro naše poučení

V životě se lze učit dvojím způsobem: **ze zkušeností druhých nebo z vlastních.**

V obou těchto oblastech potřebujeme být experti. **Proč?**

1. - život je krátký na to, aby ses naučil všechno z vlastních zkušeností.

2. - sázka je příliš vysoká!

Výhodou učení se ze zkušenosťí druhých je, že si ušetříme čas a mnoho trápení!

Není třeba zdůrazňovat, že je zbytečné jít po cestě, kterou někdo před námi prozkoumal a zjistil, že nikam nevedla! Tím, že uplatníme dobré principy pro život ilustrované v životě biblických postav, můžeme

se naučit jak správně žít a vyhnout se některým stejně závažným chybám, které udělali.

Za druhé nám Bůh dal tyto příběhy pro naše povzbuzení

Jsme povzbuzováni skutečností, že **Bůh k tomu, aby uskutečnil své plány, použil obyčejné lidi i přes jejich nedostatky, slabosti, selhání a někdy smíšené motivy.**

Např. kniha Soudců je svědectvím právě o tom, že Bůh může použít obyčejné lidi, kteří mají neobyčejnou víru. On použije obyčejné lidi, aby skrze ně konal neobyčejné věci. To nám dává naději, že Bůh může pracovat také v našich životech! On může použít i nás, když mu to dovolíme a dáme mu do služby svá obdarování a schopnosti.

Za třetí nám Bůh zanechal velký poklad příběhů lidí pro naše varování

„To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl!“ (Korintským 10, 11–12).

Ten, kdo chce dělat dobrá rozhodnutí, neopakuje ve svém životě špat-

než mysla na sebeusmrcení, plánovala je nebo uskutečnila.

To hovoří proti rozšíření mínění, že vysoký počet sebevražd mladistvých je důsledkem chybějícího přístupu k terapii.

15% myslelo na sebeusmrcení

Pro studii bylo dotázáno 6 483 mladistvých mezi 13 a 18 roky. 9% chlapců a 15% dívek měli už jednou myšlenky na sebeusmrcení. 5% děvčat a 3% chlapců plánovali nebo uskutečnili pokus. Většina příčin sebevražedných myšlenek spočívala pravděpodobně

ná rozhodnutí jiných. Toho se vyvaruje! Některí zkoumali před námi cesty neposlušnosti, vzpoury, hříchu a my dnes můžeme s jistotou vědět, kam došli a jakou cenu za to platili. To je pro nás výstražný obraz.

Abychom se vyvarovali špatného cíle, musíme se vyhnout cestě, která k němu vede. Aby budoucnost byla lepší, musíme se vyvarovat chyb z minulosti naší i jiných lidí.

Bible neuvádí jen příběhy se šťastným koncem. Ukazuje nám také na chyby, špatná rozhodnutí a hříchy různých lidí a jak na to nakonec doplatili. To má být pro nás výstražné znamení. Jinými slovy, můžeme se učit i z příběhů bezbožných lidí a to v tom smyslu nedělat to, co dělali oni.

„Mějte se na pozoru - nejbliže pádu je ten, kdo je sám sebou příliš jist“ (1 Kor 10, 12).

v poruchách nálady nebo chování – v depresích nebo v nedostatku pozornosti, nebo v alkoholu a zneužití drog.

USA: Za rok se usmrtí více jak 1 300 mladistvých.

Podle údajů US Centra pro prevenci nemocí – v r. 2010 si vzalo život v USA 1 386 mladistvých.

Nejnovější statistika Světové zdravotní organizace vykazuje ve stejném roce 606 sebevražd mladistvých mezi 15 až 24 roky v Německu.

Idea 2013, Př. E.T.

Abys mohl být užitečný, užitečná

„Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. ... Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný“ (1Kor 12, 4 – 7).

Apoštol Pavel dnes každého ujišťuje, že Duch Boží obdarovává každého a jeho dary jsou opravdu rozmanité.

Nemusíš se tedy srovnávat s druhými, Duch svatý na tebe nezapomněl, i tebe obdaroval, abys mohl být užitečný. Máš možnost učit se

vidět i obdarování druhých a radovat se z nich. Objevíš při tom i své schopnosti a dary. Jiné, ale taky schopné přinést užitek.

I služby, kterými jediný Pán pověřuje, jsou rozličné. Pro něj, Pána církve, jsou stejně významné a potřebné. Ani tady se nemusíš srovnávat s druhými. Důležité je, abys poznal, jakou službu či úkol připravil Pán pro tebe. Stane se zdrojem radosti a požehnání pro tebe i pro druhé.

Z otázkou a odpověďí čtenářů

Život navzdory Parkinsonu

Bratr Jürgen Mette z Marburgu (Německo) je mimořádnou osobností uznávanou nejen doma ve své vlasti, ale i v zahraničí. U nás je znám především jako výkonný ředitel Marburger Stiftung Medien, nadace, která již dlouhých dvacet let je partnerem Brněnské a Bratislavské tiskové misie. Osobně jsme jej směli poznat především ve sboru BJB v Brně, kde několikrát kázal.

Když během jednoho televizního natáčení je Jürgen Mette vícekrát přepaden nekontrolovatelným třesením, tuší, že jde o víc než chlad a vyčerpání. Lékařská vyšetření přináší deprimující jistotu: Parkinsonova nemoc.

Ve své knize „VŠECHNO KROMĚ MIKADA“ vypráví šedesátnětý Mette o tom, jak se vyrovňává s chronickou nemocí, která tvární jeho všechny dny už čtyři roky.

TAJUPLNÝ PAN P:

Proč se tak třeseš?

Protože na Wartburgu v Eisenachu je taková zima. Prosím, aby zapnuli teplovzdušné ventilátory, konec konců natáčíme televizní sérii uprostřed ledové chladného ledna. Při chladu se třesu vždycky. Ale vím, že se jedná o jiné než tepelné důvody, které jsou mně cizími. Jen jsem to nechtěl ještě připustit. To byl začátek dlouhé cesty, na které jsem měl stále více ztrácat svou svobodu. Tajemný pán P. vstoupil do mého života.

Jeden díl mého nervového systému mně odpírá v rostoucí míře poslušnost. Už nerohodují sám o sobě. S neznámou mocí se dělím o řízení svých pohybů. Není tomu tak, že by některá tělesná funkce přestala fungovat. S tím bych se mohl snad ještě vyrovnat. Co mě děsí, je zjištění, že můj organismus bez mého svolení vyvíjí novou motoriku, která je nejen naprostě zbytečná a nepotřebná, ale také strašně obtížná. Tento reflex nemohu zastavit. Neexistuje žádný vypínač.

Rýze jen lžíci

V noci vložím heslo „parkinson“ do internetu a poprvé čtu něco o této nemoci. Jen pár úryvků. Rychle pryč od odborných článků a literatury o svépomoci při postižení. Nechci se tím zabývat. To by mě táhlo jen dolů. Ale opouštím pozici laika a podvoluji se s nechutí této medicínské lekci. Učím se znát některé symptomy, které mě budou ovládat po zbytek mého života. Co je to? Třesení ve stavu klidu. Ale ano, přece jen lepší než být ochromen.

Snadno se rozpláču

Při obědě se chvěje moje levá strana. Rýze a nudle lítají z vidličky do poloviční výšky. Maso a dobře uvařené brambory nepředstavují žádný problém – ty lze

nabodnout, ale tři kuličky hrachu, které balancují na vidličce, představují vyšší akrobaturu. Od té chvíle jím rýži jen lžíci. Můj barytonový hlas jinak výrazný a dobře slyšetelný se stává tichým a křaplavým, a zvláště vždy potom, co jsem citově pohnutý – a to jsem stále. Snadno se rozpláču. Při psaní na klávesnici počítáče dvěma rukama synchronizace nefunguje. Levá ruka je pomalejší. Poznámky psané rukou začínají být pro druhé nečitelnými.

Také Jan Pavel II. měl parkinsona

Vždy znova si vzpomenu na papeže Jana Pavla II., který mluvil o Vánocích a Velikonocích a potom ještě vyslovil požehnání, jak byl už hodně pojmenován parkinsonem. Vždy se mne hluboce dotýkalo, jak tento muž nesl tak příkladně své utrpení. Ale to mně bylo velmi vzdáleno. Proč bych měl být já, výloupek zdraví, postižen touto „nemoci starých lidí“?

S tímto neznámým terénem jsem se musel trochu obeznámit. Tak jsem se dozvěděl, že tremor má ještě další nepřejemné společníky: ztuhlost, strnulost, týkající se např. obličeje. Neodběhnou jednoho dne moje vnučata ode mne, protože vypadám tak zlý? Manželka mě už častěji napomenula, abych zavřel ústa. Temné perspektivy běží mou fantazii. Bůh se zmýlil – takový třes se přece ke mně vůbec nehodí. Ale pryč s bolestínstvím!

Když se duše už nesměje

Pád do deprese byl také rozloučením se s vysoce seriozní teologií, provázené pevnou vírou. Vyrostl jsem v křesťanské rodině a rozhodl jsem se záhy pro život následování Ježíše. Moji rodiče byli pro nás výrazným vzorem radostné křesťanské životní praxe. Naše křesťanství mělo být nakažlivé, autentické, nekřečovité. Dobrovolná práce při bohoslužbě a práce s mládeží byly věcí cti. Cesta do studia teologie vedla následně do pastorální služby: nejprve jako pastor mládeže, později jako učitel a poradce a především jako kazatel a referent.

Nejednou jsem byl žádán různými sbory o přednášku „Jak zacházet s utrpením, nemocí a smrtí“. Ponořil jsem se do Jobovy historie a vypracoval přednášku na toto téma: „Když se zlé věci stanou dobrým lidem“, kterou jsem mnohokrát přednesl a publikoval. Tehdy jsem k tématu kromě teologických tvrzení neměl mnoho co povědět. Obsah nevyrostl z reality mého života, a proto se při pohledu zpět mohu jen stydět.

Jak ale profesionál evangelia má zacházet s utrpením a nemocí? Jedno mně bylo jasné od prvního okamžiku: Když mne moje víra nepronese touto krizí, pak celý systém nefunguje. Potom mohu své povolání vrátit a kazatelskou službu ukončit. Sice jsem úspěšně uzavřel svá studia jako „magistr teologie“, ale mistrovská zkouška mého života měla teprve přijít.

Moderní hudba se mi stala cizí

Cím žiji ve fázi deprese, když už ne-

mám sílu k modlitbám a všechna zbožná řečení mně uvázanou v krku, protože pan Parkinson získal takovou moc nad mnou? Stěží jsem mohl něco číst a televize mně připadala ještě nudnejší než obvykle. Moderní hudba se mne až na několik výjimek stala cizí. Ačkoliv mám rád rock, pop, gospel, soul – tyto tóny a texty mé srdce už nezasahují. Ani většina nových duchovních písni nezmírnila moji depresi. Byly to pašije a oratoria Johanna Sebastiana Bacha, které mě hluboce potěšily. Poslouchal jsem je celé dny. Ač mě hudba velmi dojímala, pod vlivem Bachovým jsem se zklidnil.

Rozmluvy, které mě deprimují

Dobré míněné otázky „ještě“, mě stále víc deprimují. „Přijel jste sám autem?“ „Smíte ještě sám jezdit?“ „Můžete ještě chodit po schodech, nebo musíte používat výtah?“ „Smíte ještě jít všechno?“ – „Ano, smím. Není to vidět?“ „Můžete ještě kázat?“ „Ano, ještě můžu: dívají se na mě všichni tak, jako bych patřil do domu s pečovatelskou službou? Měl jsem své onemocnění raději zatajit?“

Děkuji, špatně

Lidé, kteří mně vyprávějí různé historiky o parkinsonu, to myslí dobré. Někteří z nich se zajímají skutečně o mě, jiní chtějí jen slyšet rychlou odpověď: „Daří se mi dobré.“ Nohami jsou ještě u mne, ale hlavou už dávno někde jinde. „No, jak se vede?“, je jedna z nejběžnějších otázek. Kdo se takto ptá, už zakalkuloval „dobře“, protože nemá čas přijmout mou odpověď. Rád šokuji tazatele strohou odpovědí: „Děkuji, špatně!“ Jen málo kteří zaregistrují v mé prohlášení ironii. Kdo má ještě čas, aby naslouchal detailní zprávě o mé zdravotním stavu? Ale zažil jsem také blahodárné chvíle milenlivosti, tichou spoluúčast. To je dobré, to na mne platí, to dělá dobré.

49% pochybností, 51% víry

Co mohu říci svým parkinsonovým druhům a všem těm, kteří jsou konfrontováni utrpením a zůstali vézet v pochybnostech? Co jsem se za ty čtyři roky naučil? Když jsou mně položeny služební dotazy, moje odpověď je vždy trojí: Rád!

Tak to chce Bůh!

Když pan Parkinson nemá nic proti tomu

„Jak to chce Bůh“, platí pro každého z nás. Rád používám toto úsloví, protože tím jsou jasně popsány priority mého životního plánování. Můj služební i privátní kalendář je v mé správě, jinak nic. Utvářen je Bohem, který bdí nad vzhledem a utvářením mého života. Jak osvobojující je toto vědomí. Zemřu jedině podle Boží vůle. Když Bůh bude chtít. Podívám-li se na to věcně, pak 49% pochybností mluví „proti“, 51% víry mluví „pro“. Pozorováno s odstupem a v celkovém pohledu na svůj život mohu říci s ap. Pavlem: „Jsem jist, že mě nic nedokáže odložit od lásky Boží“ (R 8, 38). To dává mému křehkému životu hlubokou kvalitu. A co zítra přijde, to přenechám Tomu, který je původcem a dokonavatelem mého života. Žiji už dnes vědomě s myšlenkou na odchod a věčné neotřesitelné společenství s Bohem.

PROHLÁŠENÍ VÝKONNÉHO VÝBORU BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ V ČESKÉ REPUBLICE

Dne 20. dubna 2013 se konal Sjezd delegátů, který je nejvyšším orgánem Bratrské jednoty baptistů. Na svém setkání přijal následující rozhodnutí.

Sjezd delegátů vzlá na vědomí rozhodnutí mimořádného Sjezdu delegátů ze dne 19. ledna 2013 o odmítání prostředků finančního vyrovnaní mezi státem a církvemi a po seznámení se s obsahem státem navrhované smlouvy rozhodl tuto smlouvu neuzavřít.

Sjezd delegátů dále pověřil Výkonný výbor k předání písemného prohlášení Vládě České republiky a ministerstvu kultury ČR, ve kterém se Bratrská jednota baptistů vůči České republice zříká finanční náhrady vyplývající ze zákona č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi.

Současně Sjezd delegátů rozhodl, že Bratrská jednota baptistů se zříká nároků na náhradu majetkových škod, které jí byly v letech 1948-1989 způsobeny komunistickým režimem, a to včetně nároků, které k datu tohoto prohlášení nejsou známy.

Proč Bratrská jednota baptistů odmítla peníze z tzv. církevních restitucí?

Milan Kern, předseda Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů v ČR

Vlistopadu 2012 byl schválen Zákon č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi. Podle tohoto zákona vznikl Bratrské jednotě baptistů právní nárok na téměř 228 milionů Kč, které by BJB měla v následujících třiceti letech obdržet od státu. Stačilo podepsat státem před-

loženou smlouvu, a BJB by tyto peníze postupně v ročních splátkách obdržela. Mimořádný sjezd delegátů sborů, svolaný k projednání postoje k tomuto zákonu, dne 19. ledna 2013 rozhodl tyto nabízené peníze od státu nepřijmout.

Následný řádný Sjezd delegátů sborů dne 20. dubna rozhodl odmítnout podepsání smlouvy se státem a pověřil statutární zástupce oznámit Vládě České republiky a Ministerstvu kultury tuto skutečnost, což již bylo učiněno.

režimu, případně zmírnění škod, které církve v tomto období utrpěly, chápeme jako ve své podstatě správný krok.

To ovšem nic nemění na tom, že my sami odmítáme přijmout částku, která nám byla na základě zákona č. 428/2012 Sb. přisouzena. K tomuto rozhodnutí nás vedlo několik důvodů: V prvé řadě skutečnost, že zabavený majetek BJB ani zdaleka nedosahuje výše této částky. Peníze, které nám stát nabízel, nám nepatřily a nepatří. Morální a duchovní

Sjezd delegátů také přijal usnesení o vyhlášení sbírky ve prospěch sboru v Teplé, neboť tomuto sboru vznikla zabavením rozestavěné modlitebny prokazatelná majetková újma způsobená komunistickým režimem.

V Chebu dne 20. dubna 2013

Toto rozhodnutí BJB bylo pro mnohé lidi velkým překvapením, zvláště pro ty, kteří neznají baptistické zásady. Někteří dokonce za tím hledají motivy, které nemají nic společného s důvody, pro které BJB odmítla peníze od státu z majetkového vyrovnaní s církvemi. Je potřebné také říci, že ačkoliv Sjezd delegátů takto rozhodl, k zásadnímu rozhodnutí došlo v jednotlivých sborech, a delegáti sborů hlasovali podle mandátu, kterým je pověřilo sborové shromáždění. Fakticky je to tedy rozhodnutí většiny členů baptistických sborů.

Proto bude dobré, když se k této otázce vyjádří za své sbory několik kazatelů těch sborů, které se rozhodly pro odmítnutí peněz od státu z majetkového vyrovnaní s církvemi.

újmu našich předků pokládáme za nevyčíslitelnou v penězích a jsme přesvědčeni, že přijetí žádné částky nemůže tuto újmu odčinit. Dále se také domníváme, že zákon ve své současné podobě zvýhodňuje zúčastněné církve před jinými skupinami obyvatelstva. To je v rozporu s 12. odstavcem dokumentu Zásady a stanoviska, kde se piše: „Církev by měla bránit přijímání zákonů, které křesťany proti jiným občanům zvýhodňují či naopak poškozují.“

Věříme, že odmítnutí těchto peněz nás nepoškodí, ale naopak povede k racionalizaci správy BJB, posílení odpovědnosti jednotlivých členů i vzájemné solidarity sborů. Tak bude újma, kterou BJB v minulosti svou deformací utrpěla, napravena adekvátnějším způsobem.

Jáchym Gondáš, kazatel sboru BJB v Praze, Na Topolce

Pražský sbor BJB Na Topolce dlouhodobě praktikuje kooperativní odluku církve od státu, kterou nevnímáme jako izolaci od společnosti, ale spíše jako úsilí o myšlenkovou, správní a ekonomickou nezávislost sboru. To, že se ve své praxi spoléháme na moc Ježíše Krista a pomoc sester a bratří ve spojenství sborů BJB a nehledáme žádné vnější opory, vnímáme jako důležitou součást našeho svědectví. Domníváme se, že přijímání dotace na plat kazatele toto svědectví umenšuje a zatemňuje.

Navrácení majetku, který byl církví zabaven v době komunistického

Marek Titěra, kazatel sboru BJB Zlín

Sbor Bratrské jednoty baptistů ve Zlíně považuje plnou finanční odluku od státu za nejlepší prostředí pro svou existenci a službu druhým. Chceme žít z víry, v plné závislosti na Bohu a nezíštně sloužit druhým. Jako občané Božího království vyznáváme, že Boží království se uskutečňuje všude tam, kde lidé proměnění Boží mocí radostně dávají ze svého druhým v důvěře, že Bůh se o ně postará. Proto se sbor BJB ve Zlíně nikdy nepřipojil k přijímání dotací na platy duchovních a od roku 1993 se samofinancuje.

Závislost na Bohu nevylučuje Boží zaopatření ve formě darů, které mají svůj původ vně společenství.

V takovém případě je však nezbytné pečlivě rozsuzovat, zda tím,

kdo se stará, je skutečně Bůh. V opačném případě by totiž přijetí takových prostředků církvi duchovně ublížilo. V případě prostředků nabízených na základě Zákona o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi nás sbor dospěl k závěru, že nejde o formu Božího zaopatření. K tomuto závěru nás vedly především následující skutečnosti:

Sboru BJB ve Zlíně nebyla v době komunistického režimu spáchána majetková křivda. Pokud jde o nemajetkové újmy, považujeme za dosačující, že stát si jich je vědom a nechce na tyto křivdy zapomenout.

Tomáš Mrázek, kazatel sboru BJB v Suchdolu nad Odrou

Náš sbor se rozhodl nehlasovat pro přijetí finančního vyrovnání, vyplývajícího ze zákona č. 428/2012 Sb. Důvodů pro toto roz hodnutí bylo několik. V prvé řadě je to skutečnost, která souvisí s faktem, že našemu sboru nebyla způsobena žádná majetková škoda, což se dá až na malé výjimky říci i o celé naší BJB. Samozřejmě, že souhlasíme s nápravou těchto křivd těm církvím, kterým majetek zabaven byl. V tomto smyslu byl již zákon po více než dvaceti letech po pádu komunismu nezbytně potřebný.

Také rozumíme záměru zákona, kterým je naprosté odpoutání církví od státního rozpočtu. K tomu jistě mohou pomoci i peníze vyplácené na základě smlouvy mezi státem a církvemi. Ovšem naše teologické dě-

dictví a naše porozumění Písmu nás vede k poznání, že Kristova církev má být co nejvíce závislá na Kristu a co nejméně na státu. Není nám také lhousteno, že tímto finančním vyrovnáním se zvyšuje zadluženosť naší země.

Co se týče přechodného období, po které stát bude ještě přispívat na platy duchovních, tak v této věci jsme byli pro zachování současného stavu. Není to však jen proto, že nás sbor patří k těm menším s mnoha studenty. Jde tu spíše o skutečnost (a zklašmání), že se nenaplnila očekávání z počátku devadesátých let – totiž naděje, že stát vytvoří legislativně takové prostředí, které umožní církvím financovat se podobným způsobem, jako je tomu ve vyspělých západních zemích. Zvláště dvojí zdanění je jednou z těch věcí, která brzdí zejména menší sbory v úspěšném samofinancování. Přechodné sedmnáctileté

Proto sbor BJB ve Zlíně nemá důvod pro přijetí finanční náhrady za způsobené křivdy. V naší situaci by přijetí finanční náhrady bylo nemoralní.

Pokud jde o argument, že přítomnost či absence majetkové křivdy jsou pro podpis smlouvy se státem irrelevantní, neboť fakticky jde o přijetí daru od Církve římskokatolické, která legitimně nárokuje svůj majetek a vzdává se velké části svého nároku ve prospěch ostatních církví, uvádíme: dar od Církve římskokatolické by pro nás byl darem pouze tehdy, pokud by nebyl podmíněn podepsáním smlouvy o vypořádání se státem jako povinným.

Podepsat smlouvu, která explicitně hovoří o vypořádání nároků vůči státu s jakousi mentální výhradou, že fakticky přijímáme dar od Církve římskokatolické, pro nás není přijatelné.

období vnímáme jako čas, vhodný k tomu, připravit se na úplné samofinancování bez ohledu na to, že k příznivějším legislativním změnám už vzhledem k zákonu č. 428/2012 Sb. zřejmě nedoje. Konkrétně v našem sboru ale zůstává otevřená otázka, zda budeme chtít využít celou dobu přechodného období, nebo zda přistoupíme sami k jejímu zkrácení.

Jiný úhel pohledu...

Zeptali jsme se kazatele brněnského baptistického sboru, proč jejich delegáti hlasovali pro přijetí tzv. vyrovnání státu a církvi.

Věříme, že je mezi baptisty stálá možná svoboda v pluralitě názorů.

Respektujeme pohledy jiných sborů i výsledek dubnového Sjezdu delegátů a pevně věříme, že rozdílnost v našich názorech nezpůsobuje nařušení našich vzájemných vztahů.

My jsme chápali to, co nám bylo nabízeno, jako výsledek širší dohody mezi státem a církvemi a také dohody církví mezi sebou.

Vnímali jsme to jako jakousi neza-

slouženou hřivnu, která je nám dávána Pánem církve ne k tomu, aby chom ji použili pro lepší finanční zajištění našich sborů, ale aby chom ji sloužili potřebným lidem v této zemi. To znamená, že jsme viděli možnost rozšířit diakonickou službu naší Jednoty a případně podpořit projekty jiných organizací.

Současně jsme stáli o to, aby došlo ke spravedlivé restituci, o kterou žádal Sbor BJB v Teplé za zmařenou stavbu modlitebny v Karlových Vá-

rech-Staré Roli v 70. letech minulého století. K tomuto restitučnímu nároku se tepelský sbor hlásil po desítky let a představitelé naší Jednoty o něj usilovali při jednání se státními orgány již v devadesátých letech. Jelikož sjednání delegátů myšlenku této restituice nepřijal, věříme, že sbory naplní výzvu usnesení sjezdu a prostřednictvím dobrovolných sbírek lásky vezmou tento závazek na sebe.

Co se týče budoucnosti, věříme, že tak jako v minulosti nebyla existence církve závislá na rozhodnutí nebo podpoře státu, tak je i naše budoucnost pevně v rukou našeho Pána, a proto hledíme dál s nadějí v Kristu.

Pavel Coufal, kazatel Sboru Bratrské jednoty baptistů v Brně

Co s penězi od státu?

Otázky pro vedoucí církví

Vlédnu redakce časopisu Život víry obeslala deset českých protestantských církví třemi anketními otázkami k tématu (AC, BJB, CASD, CB, ČCE, ECM, JB, KS, KřSb, SCEAV).

„Obdrželi jsme však jen dvě odpovědi,“ píše v květnovém čísle redaktor časopisu T. Dittrich. „otázky jsme v únoru rozeslali znova, a to i církevním pracovníkům, kteří se specializují na ekonomické otázky.

Z nich však nikdo nechtěl odpovědět a odkázali nás na vedení svých církví. Uvádíme odpovědi v pořadí, v jakém nám došly. Kromě toho nás zástupce rady KS informoval o tom, že vedení KS na otázky odpovídá nechce, neboť se týkají spíše církvi, které na restituční mají nárok.“

Jak vaše církev se získanými finančními naloží?

Kdo bude o těchto financích rozhodovat?

„Křesťanské sbory si v současné situaci z církevních restitucí nic nárokuji. Ve čtyřicátých letech žádný nemovitý majetek nevlastnily. Pokud byly poštězeny, byly poštězeny základem činnosti a vězněním některých svých představitelů (někteří ve vězení zemřeli). Pokud jde o finance z vlastních zdrojů, jsou to peníze naše a ne daňových poplatníků a rozdělují se podle účelů, pro které byly získány. Konkrétní využití navrhuje mezi-sborová rada, schvaluje shromáždění starších.“

Tomáš Pala, KřSb Vsetín, s pověřením mezisborové rady

„Česko-slovenská unie CASD využije prostředky získané v restituci jako náhradu za majetek církve, ukradený komunistickým režimem na svou misijní, humanitární a vzdělávací činnost. O konkrétním využití v jednotlivých letech bude rozhodovat výbor unie při schvalování ročních rozpočtů unie.“

**Tomáš Kábrt,
odd. komunikace ČS unie CASD**

„Takové otázky kladou sekulární média, která netuší, o co v životě sborů a církví jde. Na adresu křesťanů neřeknu tedy nic nového. O financích rozhodují sbory. Jisté navýšení může pomoci sborům a církvi například v investicích: do evangelizačních a misijních akcí doma i v zahraničí, do diakonické a charitativní služby, do zakládání nových sborů,

do staveb sborových domů, školek, škol, domů pro seniory, do pestrého sborového provozu atp.“

**Daniel Fajfr,
předseda Rady CB**

„Jsou dva zdroje, o kterých se jednalo, a to snižující se státní příspěvek na platy duchovních a kompenzace. V prvním případě chceme postupně navyšovat odvody našich sborů tak, abychom dosáhli během následujících let plného platu našich duchovních.“

Ve druhém případě chceme s těmito prostředky dobré hospodařit. Máme v plánu používat tento kapitál tak, abychom mohli z jeho výnosu podporovat práci kaplanů v nemocnicích a jiných zařízeních, misii a zakládání nových sborů, diakonii a misii ve světě.“

**Petr Procházka,
superintendent ECM**

„Souhlasím s tím, že peníze na vlastní život církve, včetně hmotného zajištění svého duchovního by měly pocházet z darů jejích členů. Jednota bratrská se však považuje (a v historii vždy považovala) za církev s odpovědností a službou lásky svým bližním. A církevní majetek slouží k tomu, aby tuto službu mohla provádět nejenom na dobrovolnické bázi, ale i profesionálně. Vždyť práci ve školách, školských zařízeních, sociálních službách a dalších zařízeních ani jinak dělat nejde.“

**Evald Rucký,
biskup Jednoty bratrské
(citováno z JBulletinu č. 4,
www.jbcr.info)**

„Musíme připravit a provést transformaci financování celé církve. Za tím účelem rada církve navrhl komisi, složenou z pastorů, majících současně i ekonomické vzdělání. Tato komise bude podléhat radě církve a celý proces bude průběžně konzultovat s ostatními odborníky. Jejím hlavním cílem bude vyřešit financování církve se stále vztahujícím po-dílem ze strany sborů, vytvořit fond na misijní rozvoj (zakládání sborů), financování ústředí a jeho jednotlivých odborů a vytvořit předpoklady pro život církve po uplynutí třiceti let.“

**Martin Moldan,
biskup AC (citováno se svolením
z dopisu pastorům z 11. 12. 2012)**

Zpracoval Tomáš Dittrich,
Život víry 5/2013,
uveřejněno www.krestandnes.cz

Chceme byť nezávislí od štátu?

Stále častejšie sa verejne objavuje otázka financovania cirkví štátom.

Ako to teda vyzerá s financovaním našej Bratskej jednoty baptistov na Slovensku?

Opýtal som sa tajomníka BJB v SR Tomáša Valchára.

Akým spôsobom sú financované zby a ústredie BJB na Slovensku?

Naše financovanie stojí na troch základných pilieroč. Prvým sú finančie zo štátneho rozpočtu, ktoré slúžia na pokrytie väčšej časti mzdových nákladov našich kazateľov a misijných pracovníkov a prevažnú časť nákladov na prevádzku ústredia. Druhým sú vlastné prostriedky zborov, ktorími si hradia chýbajúce prostriedky pre mzdy pre svojich kazateľov alebo misijných pracovníkov a aj prispievajú na náklady celocirkevných pracovníkov. Tretím pilierom sú sponzorské prostriedky, ktoré sa nám darí získavať od našich podporovateľov na rôzne projekty.

V akom celkovom pomere sú teda prostriedky, ktoré dostávame od štátu, k našim vlastným zdrojom?

Pri mzdách je to 70 % zo štátnych prostriedkov a 30 % tvoria vlastné prostriedky. V celom rozpočte máme od štátu 65 % celkových nákladov, zvyšok sú naše prostriedky.

Určitou tradíciu v našej jednote je odluka cirkvi od štátu. V súčasnosti od štátu závislí sme. Aký je nás postoj k tejto tradícii, resp. zásade?

Otázkou je, či je to v súčasnej dobe pre nás nosná téma. Občas zaznieva zo strany jednotlivcov, ale hlavným trendom v našej jednote je postupné finančné osamostatňovanie sa. Od štátu máme finančný príspevok už niekoľko rokov na tej istej úrovni, ale naša duchovná práca sa rozvíja, prijímame nových pracovníkov, realizujeme nové projekty. Finančné náklady sa nám teda zvyšujú a postupne sa zvyšuje podiel vlastních prostriedkov na celkovom rozpočte našej jednoty. Pre nás je odluka postupným procesom. Podľa môjho osobného názoru by

otázka odluky mohla znieť aj trochu komplexnejšie. Nemyslím si totiž, že štát je jediným mocenským aparátom, ktorý môže ovplyvňovať nezávislosť cirkvi. Dnes je veľká moc aj v rukách báň a rôznych finančných skupín. Otázka teda znie, od čoho chceme byť nezávislí, ak hovoríme o odluke cirkvi... Keď termín štát nahradíme slovom svetská moc, je to omnoho širší pohľad na problematiku.

Zo strany štátu sa prostredníctvom Ministerstva kultúry SR pred časom spustil proces hľadania modelu odluky cirkvi od štátu a alternatívneho financovania cirkví na Slovensku. Ako vidíš vývoj tohto procesu?

Bola to určitá politická objednávka počas minulej vlády, kde jedna strana mala odluku cirkvi od štátu vo svojom programe. Na tento účel bola vytvorená komisia, ale dnes to vidím ako nefunkčné a nevidím záujem súčasnej politickej garnitúry riešiť agendu odluky cirkvi od štátu. Je tu iba snaha zmapovať majetkové pomery cirkví na Slovensku. V tejto veci s komisiou komunikujeme a pracujeme na tom, aby sme vedeli odovzdať prehľad nehnuteľného majetku, ktorý máme vo vlastníctve.

Ako by sme teda vedeli charakterizovať našu stratégiu samofinancovania v budúcnosti?

Je to prirodzené postupné preberanie finančnej záťaže a znižovanie podielu štátnej podpory v celkových nákladoch. V našom rozvoji práce a služby nie sme závislí od štátnej podpory, ale potrebné zdroje hľadáme v našej obetavosti a darcovstve.

Ďakujem za rozhovor.
Pripravil **Stano Kráľ**

- jen ve sborech

BJB v ČR

na 2500

posluchačů

Jak uvedl předseda přípravného výboru ProChrist 2013 pro ČR, bratr kazatel Stanislav Stebel z Církve bratrské, velká evangelizační akce se službou známého německého faráře a evangelisty Ulricha Parzanyho zasáhla ve dnech 3.-10. března v Německu a řadě dalších zemí přes satelitní a internetový přenos celkem 1,2 milionu lidí. Přímo v centru dění, v Porsche-Arena ve Stuttgartu, navštívilo evangelizační shromázdění kolem 30 tisíc účastníků.

Kromě Německa byla shromázdění přenášena pomocí techniky do 350 kostelů, modliteben a veřejných prostor v 16 dalších zemích včetně České republiky. Mezi účastníky se v ČR bylo i 12 sborů Bratrské jednoty baptistů. Bylo to více než kdykoliv předtím. Podle vydaných statistik se evangelizačních shromázdění ve sborech BJB zúčastnilo 2410 posluchačů. Takovýto počet nás jistě vede k veliké vděčnosti Pánu Bohu za dílo, které stále koná ve své lásce i moci i mezi námi. I když ke „kříži“, k modlitbě vydání se Ježíši Kristu či obnovení dřívějšího vztahu, přišlo z tohoto počtu posluchačů v BJB „jen“ 28 lidí, je to veliká Boží milost. Vždyť jediná lidská duše je dražší než celý svět. Provázejme, snad i v této chvíli, tyto – věřím i nové bratry a sestry přímluvnou modlitbou za jejich další duchovní růst.

Podle mluvčího ProChrist na výzvu k „setkání pod křížem“ reagovalo celkem 42 tisíc lidí, ať už těch, kteří se chtěli odevzdat Kristu, či věřících, kteří chtěli obnovit své dřívější rozhodnutí. Evangelizací ProChrist 2013, která se konala pod názvem „Pochybností a

úžas“ se německý farář, evangelista a spisovatel Ulrich Parzany jako hlavní řečník s posluchači rozloučil. Tuto službu vedl 20 let. „Vedení předávám proto, aby se věci mohly chopit tým mladých lidí a vytvořit nové postupy a formy. Jsou k tomu připraveni skvělé lidé,“ řekl U. Parzany na závěr.

O krátkou zprávu z evangelizace jsme požádali všech 12 sborů BJB v ČR. Nakonec jsme dostali jen dvě, které rádi uvádíme:

Sbor BJB v Brništi, Miloš Matys:

„Akce ProChrist byla pro nás velmi požehnaným časem. V našem kostelíku Oáza jsme pořádali celkem 9 promítacích večerů. Každý den se evangelizace účastnilo v průměru 26 lidí. Celkem ze všech 9 večerů přišlo 27 nevěřících lidí, 3 z nich reagovali na výzvu a přišli ke kříži. S mnohými dalšími jsme měli mnoho dobrých rozhovorů.“

Sbor BJB v Karlových Varech, Nick Lica:

„Na evangelizaci ProChrist jsme se moc těšili a modlili se, aby Pán konal své dílo. Každý večer se nás scházel v průměru 50 lidí. Mezi nimi byly vždy i přátelé a pozvaní hosté. Zaznamenali jsme čtyři reakce na výzvu k přijetí Krista. Těšíme se na další podobné akce.“

Připravil **Jan Titěra**,
člen výboru ProChrist za BJB

BOHATSTVO, ALEBO CHUDOBA?

Stalo sa to nedávno v čakárni u lekára. Sedela som tam posledná a čakala na vstup do ordinácie. Vtom vošiel blahobytne vyzerajúci dobre oblečený pán tak okolo šestdesiatky a rovno zaklopal na dvere k sestre. Zrejme bol objednaný. Úspešný podnikateľ predsa nemá čas čakať. Keď sa dvere neotvorili, sadol si oproti. Aby si skrátil čakanie, začal rozprávať, že práve prišiel zo Zvolena, kde rozbieha ďalší projekt. Bolo vidieť, že sa mu darí. Potom povedal vetu, ktorá ma prekvapila: „Život má zmysel len vtedy, keď je človek zdravý a bohatý, aby si ho mohol užiť. Bez peňazí nemá zmysel žiť.“ Prečo mi to hovorí? Okamžite som zareagovala: „Som sice len chudobná dôchodkyňa, ale život pre mňa zmysel má.“ Škoda, že neboli

čas na nič viac, lebo sestra otvorila dvere a pozvala pána ďalej. Už som sa s ním nestretla, ale jeho slová ma prinutili rozmyšľať, prečo vlastne má môj život zmysel napriek podpriemernej príjmom. S tým by som sa rada s vami podelila.

Našla som veci, bez ktorých by som nevedela žiť. Najdôležitejším je Pán Ježiš. On je kotvou duše. Keď som bola na rázcestí rozhodovania o budúcnosti, dostala som dobrú radu, či už od blízkych, alebo priamo z Písma. Pán bol vždy so mnou, verný aj v maličkostíach. Kolko radosti som zažila z vypočutých prosieb, zo Slova v zobre, ktoré hovorilo ku mne, na chvíľach stíšenia pred Pánom či pri speve krásnych piesní. Keď prišli ďažnosti, problémy, pálčivé otázky, učila som sa vylievať si srdce pred Pánom a čakať na

spôsobili, že priateľka, ktorá bežala za ňou, sa potkla a zhodila ju. Pád vyzeral veľmi zle, no strašné bolo to, že husle sa rozleteli na niekoľko kusov. Slzy, pláč, utešovanie. Koncert odznel na požičaných husliach, aj keď možno nie v takej kvalite, ako si to Rutka predstavovala. No poslucháči vôbec nezbadali, že sa za dverami koncertnej miestnosti odohrala pred chvíľou malá dráma.

Ale čo bude ďalej? Rodičia dievčiny, ktorá zavinila pád, ponúkli, že sa budú finančne podieľať na kúpe nových huslí, ale Rutkina mamička to rázne odmietla: „Husle boli sice kvalitné, ale dostali sme ich zadarmo s prianím, aby na nich dcéra potešovala seba i iných. Aj to je pravda, že manžel je momentálne nezamestnaný a naša velká rodina nemá financií nazvyš. No verím, že Pán Boh nám iste nejakým spôsobom pomôže, aby mala dcéra opäť svoje vlastné husle. Zatiaľ jej požičajú v hudobnej škole, aby mala na čom hrať.“

Stará mama sa ponúkla, že prispeje

Jeho čas a spôsob riešenia. Keď som riešila sama, dopadlo to zle. Naučila som sa nestrachovať neznámeho, ale s dôverou ísť dopredu. Naučila som sa nechcieť všetko, čo sa mi páči, keď mám práve tolko, kolko mi treba na domácnosť. Zakúsila som tolkokrát, že som neskôr mala ešte lepšie veci, ako boli tie, čo som chcela pôvodne. To, čo som naozaj potrebovala k životu, som vždy dostala. Učila som sa postoju vďačnosti. Je to také oslobodzujúce! Nemusím nikomu závidieť.

Dnes majú mladí ľudia širšie pole možností, ale sú aj náročnejší. Len škoda, že ich nároky sa týkajú skôr hmotných vecí ako duchovného bohatstva. Spasenie a večný život si nemôžeme nijako zaslúžiť. Je to úžasný dar len na základe viery a oddadania sa Pánovi života. Ale ak chceme získať tie úžasné veci, o ktorých hovorí Písмо, musíme Mu odovzdať celý svoj život. Ak sú v našich rodinách prioritou hmotné veci, tak sa nemôžeme čudovať, že naše zbory nerastú. Ako dôchodkyňa mám čas na modlitby. Naše deti ich potrebujú. Končím vetou, ktorú hovorieval starý otec: „Dieťa Božie, modli sa, keď ideš do ďažnosti a možno aj do chudoby. ALE modli sa dvojnásobne, ak ideš do dostatku a blahobytu, lebo tam ľahko ochladneš a diabol ti ukradne, čo ti Boh daroval.“ Bohatstvo nie je samo o sebe zlé, a predsa vidíme v posledných rokoch, že len niektorí sú víťazi nad dostatkom. Nemenila by som s žiadnym milionárom, lebo môj život viedol Boh k večnému cieľu. Napriek mojej nedokonalosti som šťastná, že pre Pána má môj život zmysel.

Doch

na kúpu huslí, no jej ponuka sa o niekoľko dní stala nepotrebnou. Prečo? Lebo sa stal malý zázrak, ktorý bol aj odpovedou na modlitby celej rodiny. Splnilo sa to, v čo mamka malej huslistky verila. Pán Boh zasiahol. Aspoň tak to v tejto rodine prijali. Riaditeľ zo zahraničnej hudobnej školy ponúkol rodine finančie z poistného fondu, aby zakúpili husle a potvrdenku mu doručili. Podmienka bola, aby to nebol enormne drahý hudobný nástroj. A tak sa otec s dcérou vybrali do predajne s hudobinami a kúpili husle podľa odporúčenia predajcu. Hoci len polovicu zaplatenej čiastky uhradila spomínaná hudobná škola, podľa slov Rutkinej mamičky sa Pán Ježiš postaral aj o druhú polovicu. Nuž a teraz si už Rutka opäť radostne hra na svojich vlastných husliach, ktoré aj ona prijala ako dar od Pána Boha.

Prežívate aj vy dni malých zázrakov? Alebo je pre vás všetko dianie u vás a okolo vás úplná samozrejmost?

Podľa rozprávania
pripravila EP

Zázrak, alebo...

Neviem, ako sa to stalo, ale faktom je, že hudobná škola z malého mestečka na juhu Slovenska má cezhraničnú družbu s istou rakúskou hudobnou školou. Takáto družba umožňuje aj to, že malí slovenskí virtuózi si idú zamuzicírovať za hranice. Medzi inými išla aj malá huslistka Rutka, aby predvedla svoju hudobnú zručnosť. Čo sa však nestalo! Chvíľu pred svojím vystúpením bežala so svojou priateľkou dolu schodmi, samozrejme, že s huslami v ruke, aby bola pripravená, keď ju vyzvú. Možno nervozita, možno nepozornosť však

ESOTERICKÝ FESTIVAL V PRAZE

Ludmila Hallerová

Festival shromáždí každoročně na tři dny do jednoho křídla Veletržního paláce velké davky lidí, z nichž většinou každý jednotlivec hledá nějaký „duchovní“ zázitek. BTM už několik roků je tam věrně se svou nabídkou letáků, Biblí a knih. Před čtyřmi roky si to tam šla s BTM ochutnat naše sestra Helenka Včeláková a byla doslova unesená zájemem lidí o duchovní rozhovory.

Tak se stalo, že před třemi roky tam už stánek BTM měl více pomocníků z našeho vinohradského sboru. Věděli jsme od bratra Titery, jaké je to zvláštní prostředí a jak důležité je jít „do toho“ opravdu v celé Boží zbroji. Ne nadarmo jmenejte apoštola Pavla v té souvislosti modlitbu (Ef 6,18). Tou jsme také začali. Setkali jsme se ke zvláštnímu modlitebnímu shromáždění před festivalem a během festivalu probíhal modlitebný řetěz vedle speciální modlitební stráže v bytě sestry Ivetky Procházkové asi 15 min. od výstaviště. Tam byl košík s biblickými veršími, aby našim bojovníkům přímo na bitevním poli nescházela „meč Ducha“, Boží slovo. Tady byla modlitební stráž po celou dobu festivalu, tady se přišli před nasazením pomodlit bojovníci, sem po službě přišli složit Pánu chválu za Jeho skutky a očistit se od atmosféry nabité temnotou.

Náš velký stan jsme mohli mít na

z nich chtěli útočit i přímo na nás. Jak jsme si cenili modliteb za nás vysílaných, také té záštity krve Beránkovy, která nás chránila proti jejich kletbám a čarování.

Věděli jsme, že jakmile bude potřebí zvláštního nasazení, smíme zavolat k Ivetce a stráž tam bdící nasadí za ten který problém zbraň modlitby.

Teprve jednou v nebi uvidíme, co konkrétně z naší služby na takovém místě vzešlo, ale je nám jasné, že to nesmíme vzdát, znova a znova nasazovat zbraně světla proti temnosti. Vždyť sebemenší světlo má moc vítězit i nad tou okultní temnotou a nutit ji k ústupu. Dokud je zde ještě Církev a v ní Boží Duch, nemá poslední slovo temnota. Kéž Boží milost požehná zasetému semenu, aby přineslo užitek k Boží slávě. Pán Ježíš si zaslouží, aby i na takovém místě uviděl z práce Své duše užitek, jímž by byl nasycen.

Moje služba na Esoterickém veletrhu

Václav Lamr

Gedeonské Bible. Na stěnu stánku jsem vylepil několik svých evangelizačních plakátů i v angličtině. Další misijní materiály jsem posléze troušil v hromadné dopravě.

Během rozhovorů došlo i k modlitbám sebevydání Pánu Ježíši Kristu. Jeden muž nám neustále oponoval a tvrdil, že už toho Krista dávno má v sobě a že Ježíš zemřel, aby nám ukázal, jak bojovat proti egu eticky. Kříž byl u něj jen symbol, ne realita. Tak jsem ho vyzval, když toho Krista má již dálno, abychom se spolu pomodlili a aby začal on. Byl tím vyveden z míry, že je to jen mystické nazírání a že se ještě nahlas nemodlil. Byl překvapen, že se s Kristem dá navázat kontakt modlitbou a opakoval se mnou modlitbu sebevydání Pánu Ježíši Kristu. Jestliže na počátku hovoru byl až nepetržitě odmítavý, nyní poděkoval za modlitbu, že je možno se takto modlit. Projevil zájem o návštěvu společenství. Je nutno moc nediskutovat a vést lidi k porovnání s Písmem. Jiný muž na mne opakováně volal: „Vždyť všechny cesty vedou do Ríma...“ Mohl jsem ihned doplnit: „Ale jediná vede do nebe – Pán Ježíš.“

Jedna mladá dáma nás neustále označovala jako bigotní fanatiky, co věří

s jistotou, že Bůh existuje. Zeptal jsem se jí, zda používá s vírou metro nebo autobus při cestách Prahou, např. dnes na Výstaviště. Řekla, že ano. „A to je přece také projev vašeho silného fanatismu víry,“ řekl jsem. „Denně svěřujete svůj život smrtelnému, neznámému řidiči. On může podlehnut záchravu mrtvice, nebo se lidsky zmýlit zrovna na křížovatce.“ Dáma si uvědomila, že je to fakt. Navázal jsem: „Nezdá se vám, že pojem fanatik má hanlivou podobu užívanou zejména u věřících v živého Boha? Proč ne třeba u vrcholových sportovců, nadšených umělců nebo zapálených vědců? Ostatně, nemusím věřit, že mám ruku, já to vím a není to fanatismus. Stejně tak vím, že mne Bůh miluje a stejně i vás.“ Dáma mi poděkovala, že jsem ji posunул od užívání stádových standardních

mediálnich pojmu směrem k vlastnímu myšlení. Doporučil jsem ji, aby si nyní bez předsudků přečetla Nový zákon a Žalmy... Ochotně si vzala do ruky „tu KNIHU“ ... a odnesla si ji. Kupodivu!

Jedna šedesátnice nám přivedla psychicky retardovaného syna a řekla, že si s ním užívá peklo na zemi. Viditelně zde zoufale hledala nějakou pomoc, bylo jí jedno, od koho. Rekla mi, že syn jí jen hamburgry a sedí u facebooku, jinak se o nic nezajímá. „Co s ním bude, až umřu?“ Pozval jsem je na kafe ve stánu a seznámil je s vedoucím mládeže, který tu právě sloužil. Oba je bude zvat na programy mládeže do sboru a jistě tam Petřík najde nějaké kamarády. A s tou paní si také někdo pohovoří. Jiná osmdesátnice na otázku, má-li ještě s někým kontakt, řekla, že je léta jen sama, jen ji občas někdo pozve do restaurace na večeři zadarmo, kde ji nakonec nutí koupit si na splátky vysavač a sadu hrnců. Byla ráda, že ve sboru je klub seniorů, kde se při pohostění setká s dalšími lidmi jejího věku. Měly by se také pořádat kluby alfa pro seniory, nazval bych je spíš kluby omega. Těmto lidem je třeba být nabízku.

Jistý inženýr, výrobce extraktů a různých léčiv, se nechal s jednou asistentkou pozvat na kávu a kreslil zájemcům schéma přírodní medicíny. Já jsem nenápadně nakreslil schéma s evangelizačním poselstvím, což je zaujalo a vzali si ze stánku vše, co se vešlo do kabelky, že to rozdají svým klientům. Tito lidé tvoří početnou skupinu „nezávazných zájemců“, kteří se léta pohybují mezi rozhodnutím a obavou ze ztráty své svobody, až jednou v předpeklí po smrti zvolají: „KDÝBYCH jen tehdy řekl své ano!“

Slečnám odnaproti, co nabízely „živou vodu“, jsem vysvětlil, že voda ne náhodou krystalizuje do tvaru hvězdy Davidovy a že Boží slovo je spíš tou vodou živou. Nebraly mne vážně, škoda! Nebyli jsme sami ani při letošní akci, i přes absenci Ukrajinců, hned u vchodu do haly v neděli otevřelo stánek společenství „Voda života“. Žádná diamantová voda, ale Boží slovo.

Letos jsem si jasné uvědomil, že v tomto prostředí je nutné mimořádné pomazání, aby Pán Ježíš potvrdoval naše slova činěním divů a zázraků. Jen moc Ducha svatého a mimořádná demonstrace Boží milosti učiní v duších lidí jasný rozdíl mezi tím, co je od Boha a co od dábla.

Chata v Račkovej doline vás pozýva

Pridete si oddýchnut – využite možnosť sezónnych aj mimosezónnych pobytov pre rodiny a jednotlivcov. Ponúkame ubytovanie, stravovanie, konferenčné priestory. V okolí využite príležitosti na turistiku, kúpanie v termálnych parkoch (Tatralandia, Liptovský Ján, Bešeňová, Poprad), športy, atrakcie.

Pridete pomôcť – mimo sezóny privítame každého, kto má túžbu priložiť ruku k dielu. Gary a Nancy Stormovci z Ohia takto prichádzajú dvakrát ročne už deväť rokov. Popri svojich misijných aktivitách pri chate osadili nízke laná pre zaujímavé kolektívne športové aktivity a vypomáhajú pri práciach na úprave okolia chaty. Sme im vďační za každoročnú pomoc pri ťažkých manuálnych práciach, ktoré napriek svojmu veku zvládajú s úsmevom.

Sponsoring – našou naliehavou potrebuou je terénné auto pre prevádzku chaty. To súčasné má už 22 rokov a je už nepoužiteľné. Potrebu-

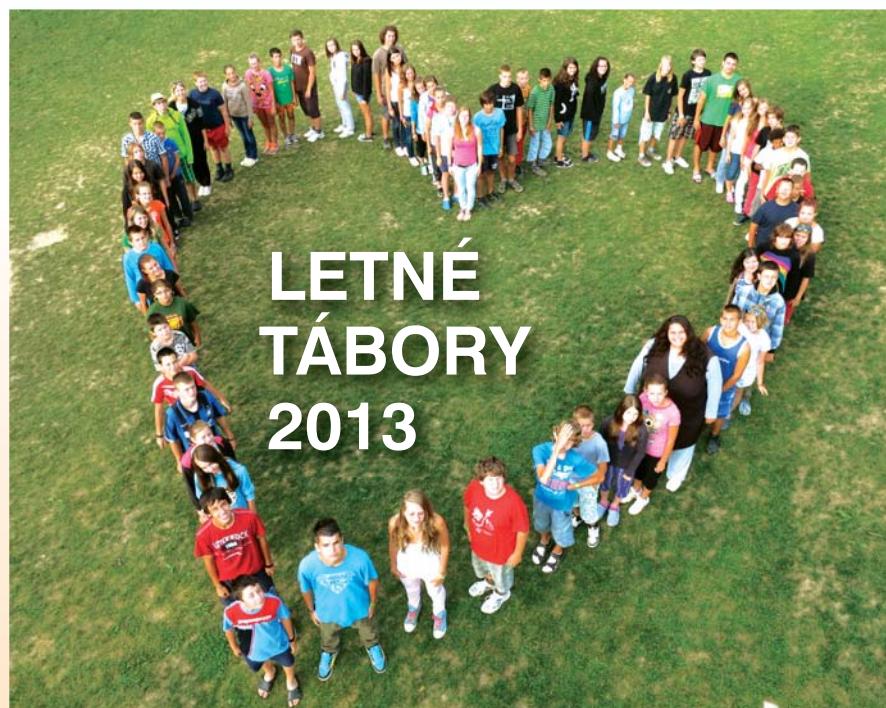
ieme získať minimálne 7500 Euro na zakúpenie novšieho auta, aby v zime už mohlo slúžiť.

Svoje dary môžete posielat priamo na c. u. 6014440004/5600 v.s. 777.

Pre zahraničné platby IBAN SK15 5600 00000060 1444 0004, BIC kód: KOMASK2X

Ďakujeme

Tešíme sa, že prijmete aspoň jedno z našich pozvaní. Viac informácií nájdete na: www.rackova.sk, tel.: 0903 501852, e-mail: info@rackova.sk

Detská misia ponúka detské a dorastové tábory na viacerých miestach Slovenska. Počas tohtočných táborov deti zavítajú na královský dvor a spolu s královnou Ester sa zúčastnia **Audiencie u kráľa**. Dorastenci prezijú netradičnú **Mission possible**. Veríme, že všetci (velkí i malí) si odnesú množstvo nezabudnuteľných zážitkov a prehľbia svoj vzťah s Bohom.

Informácie nájdete na www.detskamisia.sk

Termín	Miesto konania	Vek. kategória
29. 6. – 6. 7. 2013	PRAMEŇ, Častá	deti
6. – 13. 7. 2013	PRAMEŇ, Častá	deti
13. – 20. 7. 2013	PRAMEŇ, Častá	starší dorast
13. – 20. 7. 2013	Tatranská Lomnica	deti
13. – 20. 7. 2013	Svätý Anton, Banská Štiavnica	mladší dorast
20. – 27. 7. 2013	PRAMEŇ, Častá	konverzačno-športový deti
20. – 27. 7. 2013	Tatranská Lomnica	dorast
27. 7. – 3. 8. 2013	PRAMEŇ, Častá	mladší dorast
3. – 10. 8. 2013	PRAMEŇ, Častá	tábor Hľadaj a nájdi deti

Hillsong na CampFeste 2013

CampFest 2013
open air music festival

■ 1.-4. august 2013
■ RANCI KRÁLOVÁ LEHOTA
■ www.campfest.sk

Krestanský open air music festival CAMPFEST chystá pre svojich návštevníkov tento rok veľké veci. Na Ranči Kráľova Lehota sa bude oslavovať 1. – 4. augusta 2013 nielen multižánrovým programom, ale aj duchovne bohatými zážitkami, hrami, priateľstvami a campingom.

Tohtoročný festival oslavuje svoje 15. narodeniny a ponesie heslo „Vo vzáchu s...“, práve kvôli potrebe priviazať sa novým a pevnejším uzlom – VZŤAHOM, aby sme mali priame a pevné spojenie s nebeským Otcom, ku ktorému ideme.

Mládež pre Krista vás pozýva

Duchovný program na rok 2013

Modulárna škola – škola duchovného poradenstva

Nová DNA - praktické poradenstvo

Máte vo svojom živote otázky, na ktoré hľadáte odpovede? Neviete si poradiť s problémami, ktoré ničia váš život? Občianske združenie Mládež pre Krista ponúka možnosť zúčastniť sa trojdňového podujatia pod názvom Nová DNA, ktoré pozostáva z vyučovania o problematike vnútorného uzdravenia a praktickej služby individuálneho poradenstva. Podujatie sa uskutoční v dňoch 6. – 9. 6. 2013 na Ranči Kráľova Lehota.

Mobilizácia 2013 – konferencia modlitieb a pôstu za mladú generáciu

Pozývame vás na konferenciu MOBILIZÁCIA, ktorá sa uskutoční 14. – 16. 6. 2013 na Ranči v Kráľovej Lehote. Konferencia je určená tým, ktorí túzia po tom, aby sa Jeho vôľa diala ako v nebi, tak aj na zemi. Konferencia je pre tých, ktorým leží na srdci naša krajina, a túzia stáť v modlitebnom zápase za prebudenie na Slovensku. Konferencia je pozvánkou k mobilizácii pre jednotlivcov, ako aj pre Cirkev, aby ziskali túto generáciu pre Krista!

CampFest

Pozývame vás na štvordňový open-air music festival CampFest, ktorý sa uskutoční 1. – 4. 8. 2013 na Ranči Kráľova Lehota. Program prebieha súčasne na viacerých pódiach v megastanoch, kde vystúpi približne 250 zahraničných i slovenských účinkujúcich. Zažijete čas chvály a uctievania, rozhodnutia, ktoré môžu zmeniť vaš život, a to všetko s viac ako štyrmi tisícmi mladými ľuďmi.

CAMPFEST oslavuje vo velkom!

Michaela Paštrnáková

Počas hlavných témy a seminárov sa bude klášť dôraz nielen na vztah s Ním, ale aj tak často zanedbávané a krehké vzťahy s našimi najbližšími. Na štyri dni sa hudobné stany naplnia intenzívnym programom, ktorý poteší stálych návštevníkov a ponúkne nové pohľady pre ľudí, ktorí sa odvážili zažiť CampFest po prvý krát. O najväčšie hudobné prekvapenie sa postará hlavne Hillsong London. Z Britských ostrovov sa predstaví Graham Kendrick – najvplyvnejší skladateľ a spevák našej generácie. Práve jeho zásluhou poznáme skladby ako Shine, Jesus, shine (Svet, Ježiš, svet), Is Anyone Thirsty? (Je niekto z vás smädný?) a ďalšie piesne, ktoré sa stali hymnami pre uctievačov po celom svete. Silný zážitok si odnesiete z vystúpenia tímu Psalm Drummers (UK), pod vedením Terla Bryanta, ktorí v bicích nástrojoch našli nový spôsob evanjelizácie, ktorým slúžia po celom svete. V ich vystúpeniach cítíte nielen silu Ducha Svätého, ale aj unikátné prepojenie talentov všetkých členov,

pri ktorých vám nabehnú zimomriavky. Prídeť si vypočuť tlkot Božieho srdca!

Z domáčich interpretov nebudú chýbať už tradične kapely Timothy, Lámačské chvály, Tretí Deň, BCC worship, či Godzone projekt. Pripravte sa tiež na hudbu rôznych štýlov, worship, divadlo, filmy, poéziu, semináre, diskusie, tradičné i netradičné športy pre mladých, ale aj program pre rodičov a rodiny s deťmi.

CampFest je miesto, kde môžete stráviť kvalitne a zmysluplne štyri augustové dni plné hudby, slova a campu, no zároveň počuť jasne zvestované evanjelium, ktoré mení životy (nie len) mladých ľudí. Pripojte sa k nám, a modlite sa za zmenu mladej generácie na Slovensku aj skrze CampFest.

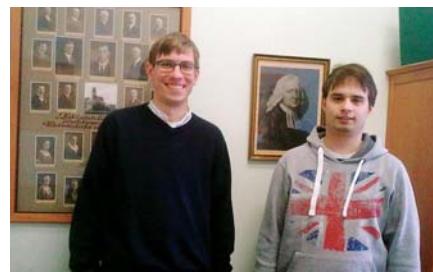
Toto všetko – a oveľa viac! – zažijete 1. – 4. 8. na CAMPFESTE 2013!

Oficiálny web:

<http://mpks.sk/campfest/>

Promo video: <http://www.youtube.com/watch?v=HpbdkjN-kg>

Facebook CampFest – open Air Music Festival (OFFICIAL)

V Plzni boli spustené mestské internetové noviny

Křeštan Dnes Plzeň

Vpondelok 6. mája 2013 boli oficiálne spustené mestské internetové noviny Křeštan Dnes Plzeň. Spustenie novín plzen.krestandnes.cz sa uskutočnilo v Evanjelickej cirkvi metodistickej – Sbor Maranatha, na Husovej 14 v Plzni.

Projektovým koordinátorom novín je Pavel Medek (na foto vpravo s Filipom Jandovským) z Cirkvi bratskej, ktorý v Křeštan Dnes momentálne absolvuje svoju študentskú prax. Mestské noviny budú zverejňovať správy a komentáre křeštanov z Plzne. Vybrané články budú i súčasťou hlavného vydania internetových novín Křeštan Dnes.

Vydavateľ Křeštan Dnes Rastislav Terius Čižmár a Pavel Medek prezentovali projekt zástupcom cirkví a organizácií na stretnutí plzeňskej ekumeny 18. apríla 2013 a v uplynulých dňoch sa stretli i s niektorými protestantskými vedúcimi, ako i s tlačovou hovorkyňou Biskupstva plzeňského Alenou Ouředníkovou.

V sobotu Křeštan Dnes Plzeň zverejňuje zamyslenia metodistického farára Filipa Jandovského a vo štvrtky sa módna návrhárka a lektorka modelingu Kamila Balážová z Cirkvi bratskej v komentároch zamýšľa nad otázkami relevantnými pre dospievajúce dievčatá.

Spustenie mestských novín bolo na plánované symbolicky na deň výročia oslobodenia mesta Plzeň v roku 1945. V prípade záujmu o spoluprácu môžete kontaktovať projektového koordinátora Pavla Medeka emailom na plzen@krestandnes.cz.

www.krestandnes.cz

Prečo evanjelikáli rastú?

„The Assemblies of God je najviac rastúcou náboženskou skupinou v Minnesote v čase, keď sa ostatné protestantské skupiny zmenšujú,“ uviedli to Star Tribune (najväčšie minnesotské noviny). Príbehy rastúcich evanjelikálnych zborov sa naprieč Amerikou opakujú. „Máme akúsi horúčku zakladania zborov,“ uviedol reverend Clarence St. John, oblastný superintendent Assemblies of God v Minnesote. Prečo je to tak? Prečo evanjelikáli rastú? Príčin je viaceré.

1. Evanjelikáli sú evangelisti. Aj keď časť nášho rastu je z demografickej pôrodnosti, veríme v „druhu pôrodnosť“. Veríme, že hriešníci potrebujú Ježiša Krista ako Spasiteľa a mali by byť znova narodení. Evanjelizácia je v srdci toho, kym sme. Analytici vravia, že zbyt rastú, keď farníci pozývajú ľudí z vonku do cirkev. Ak tí, ktorí sú v zboru, nepozývajú, tak sa zbyt zmenšujú a môžu umrieť. Evanjelikáli sú hostitelia.

2. Evanjelikáli sú zakladatelia zborov. Keď cestujete po Amerike, všimnite si nové zbyty, ktoré sa stretávajú v škôlach, divadlech, obchodných centrach a

ďalších verejných prenajatých miestach. Sú to takmer vždy evanjelikálne zby. Priestory majú často čakacie listiny, pretože ďalšie zby sú pripravené a čakajú na ich uvoľnenie. Mnoho amerických zborov je starých a niektoré vymierajú. Budúcnosť patrí denomináciám, ktoré startujú nové zby.

3. Evanjelikáli vítajú príťahovalcov.

Mnoho našich evanjelikálnych zborov bolo počas uplynulých generácií založených imigrantmi. Väčšina našich zborov má veľkodusných a nadšených misionárov po celom svete. Nie je prekvapením, že s takým množstvom prichádzajúcich príťahovalcov z krajin zažívajúcich prebudenie a prudký nárast evanjelikálov, sú imigranti prítiahovaní k evanjelikálnym zborom a že ich vítame s takým potešením.

4. Evanjelikáli zachovávajú vieru a menia metódy. Niektoré zby a denominácie zmenili vieru a zachovali tradíciu. Väčšine z nich sa nedarilo dobre. Evanjelikáli sa držia historickej ortodoxnej biblickej kresťanskej viery, ale vítajú nové metódy, ktoré sú bližšie kultúre 21. storočia.

Leith Anderson,
pôvodne vyšlo v NAE Insight, jar 2013,
preklad Rastislav Tercius Čižmár

Leith Anderson
je prezident
Národnej
asociácie
evanjelikálov
v USA

BWA posiela pomoc do Ugandy

Začiatkom mája Baptistická svetová aliancia poslala 5000 USD do povodňami postihnutej africkej Ugandy. V postihnutej oblasti zahynulo minimálne šesť ľudí, veľa je nezvestných. Mnohé baptistické zby v oblasti prichýlili vyše 360 ľudí zasiahnutých živelou pohromou.

1. až 5. mája silné dažde zasiahl okres Kasese v západnej Ugande a spôsobili silné záplavy. Bolo zničených vyše 4000 domov v 57 dedinách, útočisko hľadalo vyše 25 000 ľudí. Štyri rozvodnené rieky Nyamwamba, Mubuku, Bulemba a Kitakena zničili okrem obytných domov aj nemocnice, polia, cesty a mosty.

Kenneth Wafula, tajomník Baptistického zväzu v Ugande priopomína, že situácia sa zhoršuje opakoványm vylievaním riek z koryta. Keďže boli zničené mosty aj cesty, mnohé komunity sú odrezané od okolitého sveta. Urgentnou potrebou sú potraviny, tablety na čistenie vody, prikrývky, siete proti komárom a mnohé ďalšie pomôcky.

Finančnú pomoc je možné poukázať cez www.bwanet.org/online-giving
www.bwanet.org
preklad S. K.

Výkonný výbor Bratrské jednoty Baptistů
ve spolupráci s historickou komisi Bratrské jednoty Baptistů
si vás dovoluje pozvat na
Vzpomínkové setkání u příležitosti
60. výročí vykonstruovaných
procesů s kazateli Bratrské jednoty Baptistů.

Setkání se uskuteční v sobotu 22. června 2013
v modlitebně sboru BJB v Pardubicích od 13 hodin.
Sbor BJB v Pardubicích Sladkovského 521/38, 530 02 Pardubice,
www.bjb.cz

Nabízíme sbírku básní Tomáše Mečkovského

Sbírka básní mladého, bohužel již zesnulého autora. Tomáš Mečkovský odešel z tohoto pozemského světa k věčnému Bohu, Otci po těžké nemoci v červenci 2010 ve 36 letech.

„Básně psal od raného mládí. Uměl si krásně hrát se slovíčky, často mu jen myšlenka proběhla hlavou a hned ji dal na papír. Přesto o jeho skryté literární tvorbě vědělo jen velmi málo lidí. V jeho básních se zračí pokora, kterou měl před Bohem i k lidem kolem sebe. Pokorou, lásku a obětavost prokazoval i ve svém životě – jako otec a manžel ve své rodině, i ve svém zaměstnání jako zdravotník a osobní asistent lidí s postižením.“

Z úvodu manželky Dariny Mečkovské. Formát 105 x 198 mm, 66 čb stran + obálka. Cena: 69 Kč.

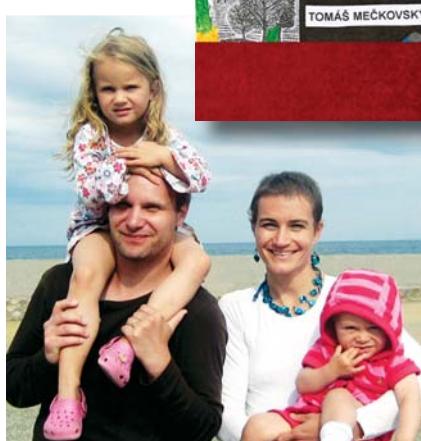
OBJEDNÁVKY PIŠTE NA ADRESU:

Brněnská tisková mise,
Smetanova 9, 602 00 BRNO, nebo
objednávejte mailom: btm@btm.cz

nebo telefonicky 545224253

Tomáš Urban.

tomas.urban@btm.cz
Brněnská
tisková misie,
o.s.,
www.btm.cz

Upozornění:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů.

Redakce

Témata příštích vydání:

září/september:

Milujeme svoje děti

Uzávěrka: 1. 7. 2013

október/říjen:

Bojíme se vůdcovství?

Uzávěrka: 27. 8. 2013

listopad/november:

Hřivny, koruny, eura

– o správcovství, penězích, majetku, jaký užitek jsi přinesl? Váš život nezávisí jen na výši vašeho výdělku. Bůh od nás vyžaduje i finance.

Uzávěrka: 1. 10. 2013

december/prosinec

Nebeský bezdomovec

Uzávěrka: 4. 11. 2013

Křesťanství na Velké Moravě

Vlastimil Pospíšil

Ctrnáct českých vévodů se dalo v Řezně (Regensburgu) v roce 845 pokřtít, ale tento křest neměl na křesťanství v Čechách prakticky žádný vliv. V Nitře žil kolem r. 830 kníže Pribina. Toho vybudil moravský kníže Mojmir I. a pod ochranou Německa se stal knížetem Slovanů v oblasti dnešního západního Maďarska. Tento kraj, rozprostírající se v okolí Blatenského jezera se jmenoval Pannónie.

Šíření křesťanství na Moravě

Mojmir, jeho syn Karel i Mojmirův nástupce Rostislav (846-870), pokračovali v šíření křesťanství. Sám křesťan, chtěl Rostislav poslat svou velkomoravskou říši, aby odtud Moravanům vzešla vysší vzdělanost. Aby zabránil Němcům podrobit si Moravu pod záminkou šíření křesťanství, jak tomu bylo po Karlu Velikém, žádal Rostislav papeže Mikuláše I. misionáře, znalé slovanského jazyka, aby lid učili. Papež na Rostislavovu výzvu nereagoval, a tak se kníže obrátil k císařskému dvoru do Cařhradu. Tady jeho žádosti vyhověli. V tu dobu vznikla rozepře mezi Římem a Cařhradem, tedy mezi papežem Mikulášem I. a patriarchou Fotiem. V Cařhradě nabídku uvítali s nadějí, že Moravané mají zájem o navázání styků s Cařhradem.

Vysláni Cyrila a Metoděje

Vyhledli pro Moravu dva zkušené muže, rodné bratry Konstantina a Metoděje. Byli to Řekové ze Soluně. Podle některých historických pramenů byla jejich matka Slovanka. V jejich

okolí totiž žili Slované a oba bratři dobře znali slovanský jazyk. Tak byli pro Moravu jedinečně připravení.

Navíc měli oba i misijní zkušenosti, avšak jejich misijní práce na Moravě se křížila se zájmy Říma a Německa. Němečtí biskupové pokládali Moravu za svou misijní oblast.

Příchod na Velkou Moravu

Soluňští bratři Cyril a Metoděj přišli na Moravu v roce 863. Rozšíření křesťanství do Čech se nejspíš stalo po křtu českého knížete Bořivoje a jeho manželky Ludmily (pravděpodobně v letech 880-885) pokřtil je Metoděj na Velehradě, Bořivoj křesťanství v Čechách podporoval.

Práce na překladech

Bratři Konstantin a Metoděj byli povinováni odjet do Cařhradu a vzdát ze své práce „účty“. Cestu do Cařhradu chtěli podniknout několikrát, ale stavěly se jim do cesty překážky. Překládali z řečtiny do slovanštiny Bibli. Psali i jiné náboženské knihy, z latiny a řečtiny překládali do slovanského jazyka náboženskou literaturu. Konečně se jim naskytla příležitost a odcestovali do Cařhradu přes Řím. Chtěli o své

činnosti informovat i papeže. V Římě byli mile přijati.

Konstantinova nemoc a smrt

Mladší bratr Konstantin však v Římě onemocněl a nemohl v cestě pokračovat. Metoděj u něj zůstal, aby mu sloužil, a papež daroval Konstantinovi klášter. Tam se Konstantin nastěhoval a dostal od papeže i nové jméno Cyril. Své nemoci však 14. března 869 za krátkou dobu podlehl.

Změna situace na Moravě

Metoděj pak pokračoval v cestě do Cařhradu.

Tam papež jmenoval Metoděje biskupem a za nedlouho i arcibiskupem Moravy a Pannonie. Metoděj se vrátil na Moravu, ale již do jiných poměrů. V r. 870 byl Rostislav násilně zbaven trůnu a Svatopluk se zmocnil trůnu. Této situace využili němečtí biskupové a Metoděje na dva a půl roku uvěznili. Propustili jej až na přímý příkaz papeže, který proti německým biskupům vyhlásil klatbu. Po návratu na Moravu pokračoval Metoděj v misijní činnosti jako dříve. Po jeho smrti (6. dubna 885) byla na Moravě slovanská bohoslužba vážně ohrožena.

Po čase se v Čechách ujal latinský jazyk a křesťanství přešlo pod Římskou kurii.

se, že dílo, které Jan Hus vykonal, přesahovalo jeho současnost. Jednalo se o dílo nadčasové.

Hus byl největším kazatelem, jaký se kdy postavil na betlémské kazatelni v Praze.

Betlémská kaple se stala „husitským centrem“ Prahy. Hus shromáždil pod svou kazatelnu početnou obec poutníků - studentů, zbožných žen, šlechticů, měšťanů, řemeslníků, čas od času přicházel i královna Žofie.

Jeho žáci jej charakterizovali takto:

„Stal se polnicí hlasitě znějící, neúnavným knězem pravdy, ústy božskými, mužem nevýslovným, skvoucím zrcadlem svatosti, mistrem života, nepoznali jsme jemu rovného.“

Husovi nepřátele

Ale Hus neměl jen obdivovatele. Ne-

Mistr Jan Hus

Vlastimil Pospíšil

„Mějte na paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve vídě“ (Zd 13, 7).

„Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevu. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka“ (1 K. 3, 11.13).

V průběhu dvou tisíc let zpečetilo bezpočet křesťanů svoji víru v Ježíše

Krista vlastní krví. Ať již na šibenících, římských arénách či na hořících hranicích. Ale žádné plameny hořících hranic nepřinesly tolík jasu a změn do lidské společnosti a do církve, jako kostnická hranice.

Velikán Jan Hus

Jana Husa vidíme jako velikána našich dějin, ale Hus věděl, že to, co vykonal, bylo z pověření Pána Ježíše Krista. Vystupoval jako svědek víry a Boží pravdy. Snahou Jana Husa bylo posloužit církvi na její cestě ke Kristově chudobě, ale církev jeho doby mu neporozuměla, nefandila mu. Jeho hlas byl vyslyšen až po jeho smrti. Ukázalo

jeden z jeho bývalých přátel se stal jeho úhlavním nepřítelem. Postupně jich přibývalo a byli příliš mocní a hlasití.

V Praze mu bylo zakázáno kázat a musel město opustit. Aby Prahu ušetřil papežského interdiktu (zákaz konání bohoslužeb, pohřbů a dalších církevních úkonů), odešel na venkov. Nechtěl se ukrývat, ale pokračovat v započatém díle. Nakonec byl vyzván, aby se odebral do Kostnice. Tam před koncilem hájil pravdu, kterou hlásal a vyznával:

„Protož věrný křestane, hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti. Pravda tě vysvobodí od věčné smrti!“

Hus nebyl pochopen místními představiteli církve, nebyl pochopen v Římě, nebyl pochopen na církevním koncilu v Kostnici.

Jeho požadavky na život kněží byly příliš radikální. Volal církev k následování Krista v chudobě. A té se církev bála. Tato doba není od nás příliš vzdálená! Hus se zastával chudých a utlačovaných lidí a tím také proti sobě pobouřil i církevní představitele.

Zastal se jej i český král

Má na své straně přátele i nepřátele. Jedni i druzí jsou velmi vlivní v české společnosti. Do sporu se zapojil i český král Václav IV. a postavil se na jeho stranu. Neslavně se do sporu zapojil i Václavův bratr, uherský král Sigmund. Byl to člověk nevěrohodný a nespolehlivý. Jeho nevěrohodnost se dotýkala Jana Husa v Kostnici.

Hus v Kostnici

Když se na podzim roku 1414 Hus vydal na cestu do Kostnice, z hradu Krakovec u Rakovníka, doprovázen svými přáteli, chová naději, že není možné, aby o své pravdě nepřesvědčil ctěný koncil, kterému přeci šlo o pravdu, aspoň si to myslí!

Husovi přátele vsak mají pochybnosti o tom, že Hus přesvědčí koncil o pravdě svého učení a rozptýlí chmurné pověsti o svém kacířství. Ještě se zastane i Víklefa. Hus se chystal, že obhájí před koncilem pravdu, kterou hlásal z betlémské kazatelny, i z katedry univerzity. Byla to jeho naivita nebo důvěra v koncil? Kdo jiný má rozhodnout o pravdě, když ne koncilní otcové? Ti,

kterí se hlásí ke Králi králů, ke Kristu?

Hus se odvolá ke Kristu, k Soudci všech soudců. Věděl, že jen Kristův soud je spravedlivý, věděl také, že Kristus nikomu nestraní.

Hus odchází do Kostnice v naději, že „Boží pravda“ musí zvítězit. Bude ji hájit, byť i v plamenech hořící hranice.

Husovi nepřátelé byli v Kostnici dříve, než on a jeho průvod. Ti lobovali v Husův neprospěch. A nemuseli se příliš namáhat. Což je něco ostudnějšího než to, když se z přítele stane nepřítel, a z toho, který je nejbližší, se stane nejvzdálenější, jak to bylo v případě některých Husových přátel? Zejména Stanislava ze Znojma a Štěpána Pálče.

Hus nebyl jediným případem, který byl na koncilu na pořadu jednání. Jeho případ v dané chvíli byl spíše na okraji jednání. Větším soustem pro otce koncilu bylo papežské schisma dvojpapežství.

V konečném důsledku se Husův případ stal pro pozdější vývoj v Evropě tím nejdůležitějším, co z kostnického koncilu vzešlo.

Hus se stal vskutku reformátorem církve, ač od Říma neuznán. Uznání od Říma se mu dostalo až nedávno. Česká reformace byla první reformací vůbec v takovémto rozsahu. Německá a švýcarská reformace přišla až o sto let později.

Mít dobré přátele

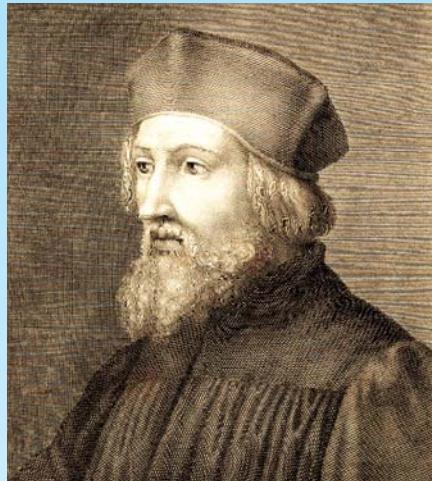
Hus měl dobré i věrné přátele, stáli vedle něho za všechn okolnosti, byli mu oporou ve nejtěžší situaci v době pobytu ve vězení a v Kostnici. Podporovali ho morálně i finančně a to za všechn okolnosti. Mezi těmito nejbližšími přáteli byl především pan Jan z Chlumu. Čeští a polští přátele mu pomáhali ve vězení v Kostnici, jak jen mohli. Husovi přátele mu po jeho půlročním věznění vymáhali veřejné slyšení na koncilu. Ale na koncilu nebyl zájem pro Husův zápal. Někteří z jeho přátel ho nabádali, aby se podřídil požadavkům koncilu. Tvrzili, že o tom, co je pravda, rozhoduje koncil.

Hus na to řekl: „O pravdě rozhoduje Písmo jakožto slovo Boží a že tedy i koncil musí své učení doložit z Písma.“ Jinak se koncilu podřídit nechtěl a nemohl. Hus se ocitá ve vězení, v okenech, na noc připoután ke zdi. Píše: „Nyní mne souží bolení zubů.“ Ve chvíli, když potřebuje nejvíce sil a nejjasnější mysl.

Dostavila se bolest v hlavě. Hus tedy napsal svým přátelům: „To je zasloužená pokuta za hříchy mé a je to důkaz lásky Boží lásky ke mně.“

Hus neobviňuje Boha za své utrpení, ale sebe. I v těžkých chvílích života cítí i vidí při sobě Boží lásku.

Pan Jan z Chlumu byl Husovi vždy na blízku. Ten mu řekl: „Mistře, my jsme laikové, nerozumíme tomu. Myslíš-li, že jsi na omylu, nestyd' se to přiznat. Ale jestliže jsi jistý, že máš pravdu,

neodvolávej a nenechej se odradit.“

Hus přijal tuto výzvu k rozhodnutí a rozhodl se pro smrt. S duší zkroušenou a pokornou říká: „Jak bych já, kněz zákona nového, se strachoval před trestem, který rychle mine, bych měl spáchat hřích a přestoupit zákon Boží tím, že bych odstoupil od pravdy, křivě přisahal a dal bližním pohoršení.“ Hus věděl, že hlas Boží je nad lidským hlasem. Bude tedy hlasu Božímu naslouchat. Hus také věděl, že nemůže spoléhat na člověka, nemůže od člověka očekávat pomoc. Jeho pomoc byla v Kristu. Krislus mu byl nad život dražší.

Zklamal se ve spoléhání na doporučující glejt od uherského krále Sigmunda. Glejt mu byl přislíben a měl mu zaručovat volnost pohybu i veřejného slyšení na koncilu, ale jak se čas vlekl, naděje na veřejné slyšení ustupovala do pozadí. K veřejnému slyšení nedošlo. Došlo jen k veřejné obžalobě a veřejnému odsouzení k upálení na hranici.

Kdo ho nezklamal, byl jeho Pán a Bůh Ježíš Kristus. Na Něj spoléhal, k Němu se odvolal.

Když Hus uslyšel poslední slova rozsudku, zbledl, ale brzy se vzpamatoval a pronesl před koncilem tato slova: „**Pane Ježíši Kriste, odpust všem mým nepřátelům, že mne křivě obžalovali, křivé svědky zjednali a křivé články proti mně vymyslili. Odpust jim pro Tvé nesmírné milosrdenství.**“

Hus patří mezi zářivé svědky evangelia a také i o něm platí to, co napsal pisatel listu Židům: „Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve vídě! Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

Závěr Husova života splynul s kostnickou hranicí. Plameny ohně „odnášely“ jeho duši do nebe. A jeho popel plul ve vodách Rýna do světových oceánů. Do Čech se vrátila jen vzpomínka na Husa i rozhodnutí hájit pravdu. Pro tuto pravdu věrní Češové opouštěli svou vlast. V Husovi měli dobrý příklad.

6. červenec L. P. 1415 se nesmazatelně zapsal do dějin českého národa a do boje za Boží pravdu.

Jan Hus

(báseň z 19. století)

Stojím před vámi a mlčím. Ó, soudce,
Ty nejsi pro mne soudem Božím!
Vím, moje hranice již hoří.
Zástup, který mne doprovází, zuří.
Nikdo ode mne nedostane zprávu.
Již je připravená cesta,
nad ní zkrvácené letí labutě.
K svému Bohu.

Stojím a mlčím. Co vám poví odsouzený
za každý cit, myšlenku i vnuknutí?
Vaše vítězství! Vítězství, římští vy páni,
moje obrana je mlčení,
a vina – můj duch již ztrhal okovy.
Vaše vítězství! Hle, chrámová klenba,
klenba nad mou hlavou, opakuje odsouzený!
Na hranici! Plameny...!

A přece mne obava nedrtí, nezlomí,
Bůh zná mé srdce a ví, že čisté jest.
Nadarmo, biskupe, své rámě vystíráš
a ohnivé klatby proti mně vysíláš.
Pravdu nikdy nezapřu...
Nezklamu!
Můj duch je svobodný, silný, na křídlech věčnosti
ulétá z hořící hranice.
Pod Tvoji ochranu, Kriste.

Ó, dobrí lidé, bez obav budě!
Země již nerodí, hranice zplaněla.
Koncil, výsměch Říma, dám na to slovo!
Nuž, vy dobrí lidé, bez obav budě!

Marie Konopnická

Z polštiny přeložil Vlastimil Pospíšil

